

ROTTERDAMSCHES COURANT.

De Abonnementprijs is / 24 's jaars of / 6 per drie maanden franco per post door het geheele Rijk. Behalve aan het Bureau der Courant kan men zich bij alle Boekhandelaars en Postkantoren Abonneren. Enkele Nummers 10 Cents.

Bureau: Hoogstraat, Wijk 10, No. 77.

Geboorte-, Trouw- en Doodberigten van 1 tot 5 regels... / 1.— Iedere regel meer. . . . . - 0.30 Andere Advertentiën per regel . . . . . - 0.20 Grootte letters naar platurmaat. — Bij iedere Advertentie 45 Cents voor zegelregt en 1 Exemplaar der Courant.

Bij deze Courant behoort een BIJVOEGSEL.

De Minister van Finantien.

Het is een zeer gewoon verschijnsel — de opmerking is niet nieuw — dat de Kroonprins zich een voorstander betoont van een andere politiek dan door den regerende Vorst wordt gevolgd, maar dat hij, eenmaal den troon beklommen hebbende, het niet veel anders maakt dan zijn voorganger. De verwachting van 't gezag ziet uit andere oogen dan de bezitter, en daarom is dat verschil in zienswijze dat uit de veranderende omstandigheden voortvloeit — de heer van Hall verdient hierop te worden nagelezen. *in voce*, standpunt — vereenigbaar met de meest mogelijke goede trouw en gehechtheid aan beginselen.

Men mag dan ook niet in het minst denken aan die laakbare standpuntkunstenarij die den heer van Hall zoo euvrel werd geduid, nu onze nieuwe Minister van Finantien, de heer Betz, in zijne tot heden als Minister gevolgde politiek niet volkomen schijnt overeen te stemmen met de wenschen door hem als afgevaardigde geuit en niet geheel den weg volgt dien hij toen der Regering aanwees.

Tot nu toe speelde de heer Betz de rol van executor-testamentair van zijne voorgangers. Eene rol die, voor een deel, niet is te ontgaan door enig ministerie, welk ook, en waaraan dit ministerie zich dan ook — onder protest van het tegendeel — gaarne onderwierp. De wet op het gedistilleerd werd over- ander overgenomen; het tarief, dat nu bij de Tweede Kamer in beraadslaging is, heeft geen noemenswaardige wijzigingen ondergaan. Ziedaar alles wat tot heden door dit Kabinet is verrigt op financieel gebied. Veel is het niet, en toch is deze Regering nu al eenigen tijd, bijna 5 maanden, aan het bestuur en had de Minister, toen hij nog representant was, nog al eenige denkbeelden omtrent finantie- en belastingwezen, die voor spoedige verwezenlijking allezijs vatbaar schijnen. Wij kunnen wel begrijpen dat de Minister niet alles te gelijk aanvat en dat hem de noodige opgeruimdheid ontbreekt om met lust en doortastend te werken. Hij slaapt niet op een bed van rozen: onlangs heeft zijn ambtgenoot voor Kolonien hem kennis gegeven, in eene zitting der Tweede Kamer, dat hij, de Minister van Finantien, door den tijd zou hebben te zorgen voor de replacering der miljoenen die nu uit Indië komen, en dat vooruitzigt is zeker voor elken Minister van Finantien verre van vrolijk. Zijne taak zal niet benijdenswaardig zijn en het is geen wonder dat reeds het vooruitzigt hem drukt en dat hij aan 't mijmeren raakt over de middeleu om aan de Natie zoo zware lasten op te leggen, als dan zullen noodig zijn.

Wien de noodige opgeruimdheid van gemoed ontbreekt, die levert ook niet zijn beste werk, en daaraan willen wij liefst toeschrijven dat er in de tariefs- voordragt nog enkele bepalingen voorkomen die men van een liberaal minister niet had verwacht en die, zoo wij hopen, in de Tweede Kamer bij amendement zullen worden veranderd.

In zijn geheel genomen is dat tarief niet kwaad, al is het niet nieuw. Het is een stap naar het zuivere vrijhandelsstelsel, naar een zuiver fiscaal tarief. Ons schijnt die stap niet groot genoeg, en wij hadden, met verscheiden leden der Tweede Kamer, van dit kabinet forscher beweging op dien weg verwacht. De vraag is echter of een liberaler tarief bij de Tweede, en vooral of het bij de Eerste Kamer veel kans zou hebben om te worden aangenomen. Welligt is het daarom voorzigtiger van den Minister dat hij niet aanstonds zijne idealen tracht te verwezenlijken, maar zich voor 't oogenblik vergenoegt met hetgeen hij krijgen kan. Jammer echter dat hij die houding tracht te billijken door een argument, dat in het woordenboek zijner partij met een slechte noot staat aangeeteekend. De Minister zeide op de, naar ons inzien juiste, opmerking dat het tarief te ver ging of niet ver genoeg: „dat bewijst, naar het oordeel der Regering, juist dat zij den veiligen middelweg heeft gehouden.” Zulk een ketterisch argument paste wel in den mond des heeren van Hall, maar wat een rampzalige uitvlugt is die politiek van het *juste milieu* voor een liberale regering! Past op, mannen van beginselen, zoo als gij zegt, dat gij, met de terminologie, ook de politiek uwer voorgangers niet overneemt!

Over de groote vraagpunten die bij een tariefswet- geving ter sprake komen, zal weinig strijd zijn. Die zijn bij ons te Land voldoende opgelost, het pleit is op bijna alle punten voldongen en bij den eenen tak der Vertegenwoordiging althans reeds voorlaag in den vorm uitgemaakt. Het tarief mag niet beschermend zijn — of liever het mag niet het doel hebben van te beschermen, want feitelijk ligt er in elk tarief dat regten heft van binnenlands onbelast goed, eenige bescherming — het moet laag zijn en regten ver- ordenen naar de waarde, bij die goederen die veel- soortig en zeer verschillend zijn in prijs, zoo als manufacturen enz. Wel heit de beschermde nijverheid noodkreten aan, maar de kalme beradenheid der Vertegenwoordiging zal zich daardoor niet laten in: 't harnas jagen. Men is van ouds gewoon zulk mis- taar te hooren, en het maakt geen indruk meer. De Vertegenwoordiging zal er zich niet aan storen.

Maar zij zal wel, naar wij vertrouwen, beletten dat de Minister een stap achterwaarts doe op den weg van handelsvrijheid, waarop wij sedert jaren ons bewegen. De Minister stelt voor een regt van / 1.50 per last graan te heffen en een regt van / 0.40 per 100 k.º meel. Die belasting op de eerste leveas-

behoefte kan niet sterk genoeg worden afgekeurd. De Regering zegt wel, dat het een gering, onbeduidend regt is, doch dat is in tegenspraak met haar eigen beweren. Het regt zal tamelijk veel opbrengen, en van die onderstelling gaat de Regering zelve uit, want eerst daardoor wordt het mogelijk verscheiden andere artikelen vrij te stellen en toch de totale opbrengst te houden op dezelfde hoogte. Het regt is dus niet zoo gering, en als men nagaat de opgave van den heer van Hall, bij de vorige indiening van het tegen- woordig tarief gedaan, dan zou deze graanbelasting over 1859 ruim 2½ tonnen goude hebben opgebracht. Is dat weinig voor een belasting op het brood des armen? Wij hopen dat de Tweede Kamer het niet weinig zal vinden en het artikel uit de voordragt verwijderen.

BUITENLAND.

ENGELAND.

LONDEN 20 Junij.

(Particuliere Correspondentie.)

Gisteren avond zeide graaf Russell in de zitting van het Hoogerhuis, dat hetgeen door de dagbladen medegedeeld was omtrent eene in Mexico geslotene conventie onjuist was. Men verhaalde dat tusschen sir C. Wyke en commodore Dunlop eenzijdig, en generaal Dobiado anderzijds, eene overeenkomst ge- troffen was omtrent de Britsche eischen, en dat die door de Engelsche Regering was geratificeerd. Het eerste is waar en de bepalingen van deze overeenkomst zijn zoo billijk als men kon verlangen, maar er werd in verwezen naar een vroeger verdrag tusschen Mexico en de Vereenigde Staten, en daar dit aan- leiding geven kon tot moeilijkheden, had de Rege- ring besloten het niet te ratificeren. Hij maakte tevens gewag van een bericht dat in Frankrijk algemeen voor waar gehouden werd, en toch volkomen onjuist was, namelijk dat Engeland zijne troepen uit Mexico zou hebben teruggeroepen in een zeer kritiek oogen- blik en dus Frankrijk alleen met groote bezwaren had laten worstelen. Niemand zou er zich over verwonder- den dat Frankrijk noodig oordeelt groote versterkingen te zenden, nu het eene tijdelijke nederlaag heeft ge- leden, maar men zou onregtvaardig handelen indien men dit in verband brengt met hetgeen de Engelsche Regering noodzakelijk geoordeeld had. Men had zich oorspronkelijk niet tot een bepaald cijfer van troepen verbonden, maar Spanje gaf bericht dat men 6000 a 7000 man zou zenden. Frankrijk zond er 2000 of later 2500. Engeland stelde voor een eskader te zend en met 700 mariniers, om sommige forten te bezetten. Toen echter bleek dat er geen gevaar was voor een aanval der Mexicanen, zond commodore Dunlop de mariniers weer sloop, en toen tusschen de commis- sarissen verschil ontstond had hij nog slechts 150 man in de verschillende forten. Wij waren nooit voornemens onze troepen binnen 's lands te zenden, de mariniers waren reeds sloop voor de Franschen tegenspoed ondervonden, en er was dus volstrekt geen grond voor de bewering, dat dit zou zijn geschied in een kritiek oogenblik.

Lord Malmesbury bedankte graaf Russell zeer, dat hij uit eigen beweging de inlichtingen had gegeven, waarom hij anders voornemens was geweest te vragen;

hij meende echter, dat de onjuistheid van de be- schuldiging, alsof wij onzen bondgenoot in den steek lieten, nog sterker had kunnen worden aangetoond.

Graaf Carnarvon zeide: Uit de stukken die betrek- kelijk Mexico overgelegd zijn, blijkt, dat commodore Dunlop en sir C. Wyke naar New-York vertrokken zijn. Was dit geschied met goedvinden onzer Regering?

Men meent dat graaf Russell, — die niet goed kon worden verstaan — antwoordde, dat deze heeren in het geheel niet naar New-York zijn ge- weest. Sir C. Wyke heeft geschreven dat hij voor- nemens was er heen te gaan, maar heeft dit voor- nemen niet volvoerd. Hij was als particulier persoon in Mexico blijven vertoeven, en had aan de Regering van dit land medegedeeld, dat hij er als zoodanig blijven zoude tot het tractaat was geratificeerd. Betref- fende de andere zaak zou hij, graaf Russell, eene depêche schrijven naar Frankrijk, ten einde alle mis- verstand weg te nemen.

Graaf Malmesbury merkte nog op, dat men het er in Mexico voor hield, dat sir C. Wyke zich sterk tegen de plannen van Frankrijk had verzet. Hij was ook tegenwoordig geweest bij eene uitvoering ten voor- deele der gewone Mexicanen. Graaf Russell geloofde dit niet, hij had er althans geen officieel bericht van, maar zou het anders minder verstandig hebben ge- vonden.

In antwoord aan lord Brougham verklaarde hij nog, dat hij gaarne de stukken betreffende de Emilie St. Pierre zou overleggen. De regtsgeleerden van de Kroon waren van oordeel, dat men geen regt had het vaartuig aan de Vereenigde Staten uit te leveren. Zij meenden ook dat er geen precedent was. Heden morgen echter heeft men mij op een precedent ge- wezen. Engeland heeft eens onder gelijke omstandig- heden de uitlevering gevraagd van een schip, dat in de Vereenigde Staten was binnengevallen. Vreemd genoeg was dit gebeurd, toen de grootvader van den heer Adams, den tegenwoordigen Minister der Vereenigde Staten, en een waardig afstammeling van dien man, President was. Toen was de uitlevering evenzeer geweigerd.

In het Lagerhuis viel behalve een paar interpellati- en niets bijzonders voor. In antwoord aan lord Montague, verklaarde de heer Layard dat de Chine- sche Regering wel aanzooek gedaan had om de dien- sten van den kapitein ter zee Sherard Osborne, maar men had daaromtrent nog niet beslist. Hij wist er ook niet van dat men stoomboorten aan die Regering zou hebben gezonden.

In antwoord aan den heer White verklaarde hij, dat de Regering besloten had, te rekenen van 1 ja- nuarij 1863, nog vijf jaren te wachten eer zij gevolg deed geven aan het 3de artikel van het tractaat met Japan, betrekkelijk het openen van andere havens voor het handelsverkeer. De overige artikels zouden ten volle worden gehandhaafd („Waarom? Waarom?”). Hij meende dat het haer was verdere inlichtingen uit te stellen tot de Japansche Regering van de zaak kennis drag kon.

Z. K. H. de Onderkoning van Egypte heeft gis- teren den Prins van Wallis een bezoek gebracht. Des ochtends ontving hij te Woolwich de deputatie uit de Schotsche Kerk, die hem kwam bedanken voor de schenking van een stuk grond in Alexandrië, waarop, ten dienste der aldaar wonende Schotten, eene school en eene kerk zal worden gesticht.

De Prins van Wallis heeft de tentoonstelling weder bezocht, waar gisteren ook de heer Rouker, de Fransche Minister van landbouw, verscheen in gezels- chap van twee zijner dochters. Onder de pas ver- schenen nieuwigheden merkt men eene piano op, die

Twee Gezantschappen.

III.

Aan den grooten handelsweg tusschen Noord-Amerika en China ligt de Archipel, die wij Europeërs gewoon zijn Japan te noemen, maar die bij de inwoners zelve Nippon heet (opgang der zon, op zijn Chineesch uitge-sproken Jippon). Geographische bijzonderheden betreffende deze eilanden kan men overal vinden: wij zullen daar dus niet bij stilstaan, maar herinneren slechts dat het Rijk zelf gevormd wordt door eene menigte kleine en drie groote eilanden — Nippon, Kjusoe, Sjikok' — die te zamen eene oppervlakte be- slaan ongeveer zoo groot als die van Engeland, Schot- land en twee malen Ierland. Ook merken wij nog in het voorbijgaan op dat Japan, niet alleen door zijne uitgestrektheid, maar nog door een aantal an- dere zaken — klimaat, ligging met betrekking tot het vasteland, vorm zijner kust, min of meer zelfs door zijne geschiedenis, en enkele karaktertrekken zijner bewoners enz. — zoo veel overeenkomst heeft met Engeland, dat men er onwillekeurig toe wordt verleid aan het eerste Rijk in het obsten eene gelijk- soortige rol te voorspellen, als het laatste vervuld heeft in het westen.

Gewigtig voor ons doel is echter de maatschap- pelijke toestand van Japan en in boek bij boek en dagblad bij dagblad, heeft men de schoonste gelegen- heid zich daarvan een volkomen verkeerd begrip te vormen. Men hoort b. v. van de nationale Japansche vlag, alsof van nationale vlag gesproken worden kon, waar de natie nog ver is te zoeken. Onze tegen- woordige minister van marine, W. J. C. ridder Huyssen van Kattendijke, gaf zich tijdens zijn verblijf in Japan (1857, 58, 59) groote moeite om de Regering te over- tuigen dat met een stelsel, waarbij alle rangen en betrek- kingen overgaan van vader op zoon, zonder dat zelfs groote verdienste gelegenheid geeft hooger op te klimmen, eene finke seamagt tot de onmogelijkheden behoort.

Hij stelde zelfs een stuk op „handelende over de wijze, waarop in Europa alle ingezetenen deelnamen aan de verdediging van het Vaderland, over de mari- tie en militaire inschrijvingen enz.” Zulke ver- toogen zou men omtrent even goed kunnen indienen bij de maanbewoners, ze zouden er even wijs door worden als de Japannezen, en die zich verwondert in Japan geene uniformen te bespeuren, moet wel verbaasd staan als hij bemerkt dat de krijgsknechten onzer graven en baronnen slechts het wapen van hun onmiddellijken heer op burne kleederen vertoonden.

Het is eene ijdele poging onze maatschappelijke instellingen van den tegenwoordigen tijd te planten op een grond waar zij geen wortel kunnen schieten, en die eerst nog lange jaren bloot zal moeten staan aan den invloed waaraan zij zoo lang is onttrokken eer zij uit zich zelve voortbrengen zal, wat wij Euro- peërs reeds lang genoeg hebben aanschouwd, om bijna te vergeten dat ook hier ons vroeger een geheel andere natuur heeft omringd. Die zich van de Japansche maatschappij een denkbeeld vormen wil, werpe al zijne Europeesche begrippen zoo spoedig mogelijk over boord: die er inderdaad nuttig werkzaam wil zijn, koestere geene plannen van kunstmatige en snelle aankweeking van hetgeen slechts langs natuurlijke weg en lang- zamerhand kan ontstaan. Uit dit oogpunt beschouwd zouden wij er toe kunnen komen, Aug. Thierry's Conquête de l'Angleterre par les Normands, of een dergelijk tafereel der middeleeuwen voor den diplomaat in Japan, en voor ieder ander die zich juiste be- grijpen vormen wil van deze maatschappij, nog onontbeerlijker te noemen dan eene Japansche grammatiea.

Met de wereld is het als met een hoogen berg. Aan zijn voet in onze onmiddellijke nabijheid vindt men de planten van onzen bodem en ons klimaat, maar hooger op groeit wat ons vreemd is en t'huis behoort in ruwer luchtstreek. Niet onmogelijk wordt ergens eene plaats gevonden, waar in een kort bestek op deze wijze de flora's der geheele wereld vereenigd zijn. Eveneens ziet men niet zelden in afgelegen streken zeden en gewoonten nog in volle kracht, die

elders reeds tot de geschiedenis behooren, en van elke periode in de ontwikkeling van een enkel volk is welligt onder andere Natien nog het levend beeld te vinden. Een Staat van beschaving, waarvan wij ons uit boeken en geschriften van vroeger dagen slechts met moeite een denkbeeld vormen konden, komt ons elders in levenden lijve plotseling te gemoet. Behoefte het ons te verwonderen in het uiterste Oosten in vollen bloei te zien, wat wij Westelingen reeds lang zijn ontgroeid, — een nieuw bewijs dat de menschelijke beschaving zelfs bij geheel verschillende rassen, althans in groote trekken, denzelfden weg volgt.

Japan is geen Rijk, maar eene verzameling van rijkjes, die ieder hun eigen Vorst hebben, wien de grond en zijne bewoners in vollen eigendom toekomt en die als zoodanig weer gezag voert over een aantal kleinere grondbezitters, die hij gedeelten van zijn land schonk of ter leen gaf onder zekere voorwaarden. Door eene soort van onderling goedvinden en een evenwigt van krachten, dat wij niet kunnen doen begrijpen zonder in eene uitvoerige historische ont- wikkeling te komen, erkennen al die Vorsten en edellieden echter weêr den grootsten grondbezitter in Japan als hun Heer en zijn hem onderdanig. Hoe ver het daarmede echter gaat bij degenen die niet zoo onmiddellijk in zijne nabijheid zijn, bewees onder anderen Soo Tsoe-sima no Kami (de erfvorst van het eiland Tsao, noordwest van Kjusoe, in de straat van Corea). Toen de heer Huyssen van Kattendijke er met zijn gezelschap van Keizerlijke ambtenaren landde, werden alle toegangen voor hen gesloten, en ook overigens bleek niet onduidelijk dat de Vorst zich weinig om het Keizerlijk gezag bekreunde, maar heer en meester verkoos te zijn op eigen gebied.

Intuschen zou men zich weêr vergissen, indien men de parallel tusschen het Oosten en het middeleeuwsche Westen te streng nam. Waar wij in Europa zelfs in dien toestand nog ontwikkelend bespeuren, — zoo als trouwens het leenstelsel reeds een groote stap voor- waarts was bij hetgeen daaraan voorafging, — is in Japan volkomen stilstand, althans oppervlakkig be- schouwd, want het is er ver af, dat wij behoorlijk

zouden zijn ingelicht. Europa is de barbaar die lang- zamerhand menschelijke trekken aanneemt: Japan schijnt een middeleeuwsch fossiel, eene versteening uit een vroeger tijdperk. Om zijn gezag te steunen tegen den hoogen adel, was de Europeesche Vorst niet zelden genoodzaakt zijne toevlugt te zoeken bij de gemeen- ten, en wat hij uit dankbaarheid schonk werd de kiem voor een nieuwen toestand, terwijl, gelijk wij straks nog even zullen zien, de oude toestand ook nog van eene andere zijde langzaam maar zeker werd ondermijnd. In Japan is dit onnoodig door eene inrigting waarvan men vruchteloos het evenbeeld zoekt, of het meest in het hedendaagsche Frankrijk zijn. Het gezag — wij laten nu verder in het midden hoe ver zich dit uitstrekt — wordt er van zelf bewaard. Geen Vorst, groot of klein, geen ambtenaar, hoog of laag, of hij heeft zijn zeer goed bekende, officieën dubbelganger, zijn ontsijf of dwarskijker, die van al zijn zegen of doen verslag geeft waar het behoort. Bovendien de Vorst moge zijne goederen bewonen en van leenmannen en lijfeigenen schatting innen, zijn huisgezin — en van een Japansch huisgezin hebben wij éénvrouwige Europeërs geen denkbeeld — woont in Yeddo en verlaat de onmiddellijke nabijheid des Keizers nooit. Onder zulke omstandigheden wordt de taak des zamen- zweerders moeilijk, al bezat hij ook de middelen tot blijvend verzet; maar ook die middelen schijnen te ontbreken. Men kan niet zeggen dat de Japanees bijzonder godsdienstig is, al betooot ook al wat van hooger rang is eerbied voor de voorvaderlijke gods- dienst en zijne dienaars — zoo als zij zelf zeggen een geschikt middel om het volk dom te houden. Maar één God vereeren zij uitermate, het fatsoen, daarvoor krommen zij willig den nek. En waar nu het fatsoen medebrengt, dat ieder genoeg kostgangers houdt om zijne jaarlijkske inkomsten te verteren, valt aan sparen voor eene langdurige worsteling niet te denken. Ten slotte heeft het Keizerlijk gezag in den grond zoo weinig om het lijf, dat er geen reden kan zijn zich daartegen te verzetten, terwijl men reeds uit zelfbehoud zou aarzelen veel op het spel te zetten om verandering te brengen in een maatschappijken

zoo is ingerigt, dat door eene toets tegelijk ook de oetaaf der noot kan worden aangeslagen; eene dergelijke inrigting bevindt zich aan een pas geëxposeerde contrabas.

De Oostenrijksche praatmachine zal niet komen. Het was ook geene praatmachine, maar eene zingmachine, namelijk een muziek-instrument, dat het geluid der menschelijke stem nabootste. Men heeft er echter een ongeluk mede gehad en het zal dus niet worden gezonden.

Het stoffelijk overschot van lord Canning zal morgen om 11 ure in Westminster Abdij worden ter aarde besteld.

Heden namiddag is in eene vergadering van fondsenhouders op Venezuela het voorstel gedaan de schulden van deze Republiek op de volgende wijze te vereffenen: De Regering zou tegen 63 pct. eene nieuwe leening sluiten van £ 1.000.000, rentende 6 pct., op hypotheek van 55 pct. der in- en uitgaande rechten. Daardoor zou zij in staat zijn de achterstallige renten te betalen en uit de handen der woekeraars geraken, die daar te lande niet minder dan 40 pct. ontvangen. De interesten der tegenwoordige schuldbekentnissen zouden 2 pct. bedragen en na twee jaar drie procent. Na langdurige discussien werd het voorstel aangenomen. In tijd van vrede begroot men het bedrag der rechten op £ 240.000 'jaars.

— Uit aan het Parlement overgelegde stukken blijkt dat, van 1 januarij 1861 tot 1 januarij 1862, in Ierland het verband groot aantal van minstens 8897 schapen door honden doodgebeten is. In het graafschap Donegal alleen bedroeg het cijfer der op die wijze omgekomen schapen 2390.

FRANKRIJK.

PARIJS 20 Junij.

(Particuliere Correspondentie.)

Niet de generaal de Martimprey, zoo als ik u gisteren op goed geloof schreef, maar de generaal Forey, de overwinnaar in den slag van Montebello, wordt als bevelhebber aan het hoofd van ons expeditie-korps naar Mexico gesteld, terwijl de kolonel Dauvergne tot chef van diens generaal staf benoemd is. Volgens Le Pays zullen de naar Mexico te zenden versterkingen uit twee regementen zouaven, een jagerbataillon, vier andere regementen, en detachementen van verschillende andere wapenen bestaan.

Het is hier niet onopgemerkt gebleven dat de Mexikaansche expeditie gelijktijdig in de Spaansche Cortes en in het Engelsch Parlement aanleiding tot interpellatiën gegeven heeft. De Spaansche Regering bevindt zich in eene zeer valschke stelling, naardien Spanje, eertijds in het bezit van Mexico, door Frankrijks houding gedwongen is geworden om van de geheime plannen af te zien, welke het ten opzichte zijner voormalige kolonie gevormd had. De stelling waarin Engeland verkeerde was veel gemakkelijker, naardien het zich alleen tot het leveren van eenige debarkatie-troepen had verbonden.

Wat de Fransche Regering aangaat, zij zal op hare beurt inlichtingen geven, als in de volgende week het aanvullings-budget van 1862 in behandeling komt, bij welke gelegenheid de heer Ollivier in naam der Oppositie en de minister Billaut voor de Regering het woord zal voeren. Men verwondert zich over het hardnekkig stilzwijgen dat door den Moniteur bewaard wordt, inzonderheid over het niet wederpreken van het gerucht dat de generaal Lorencez naar Vera Cruz terug heeft moeten wijken, welk gerucht, gevoegd bij het voortdurend ongunstig weder, dat den graanoogst bedreigt, nadeelig op de beurs blijft werken.

Prins Napoleon heeft nu Parijs verlaten, om zich heden nacht ten drie ure te Havre aan boord van zijn jagt le Prince Jérôme in te schepen. Zijn verblijf in Engeland zal, zegt men, slechts acht dagen duren. De minister Rouher is insgelijks naar Londen vertrokken, om daar eenige dagen door te brengen.

Van Rome en de manifestatiën der prelaten wordt hier nagenoeg niet meer gesproken, en die onverschilligheid van het publiek voor wat in de eeuwige stad voorvalt is zelfs opmerkelijk. Intusschen behelst een bijzondere brief uit Rome merkwaaardige bijzonderheden over de wijze op welke het adres der bisschoppen is opgesteld, en over de verdeeldheid welke te dien aanzien onder hen heeft geheerscht. De Ultramontanen en Gallicanen zijn in den zetel der Kerk zelfs slaags geweest, de eersten onder aanvoering van den heer Louis Veillot, van wien het vreemd is dat hij, als Franschman, zulk eene rol in den raad der bisschoppen speelt; de anderen met monsr. Dupanloup aan het hoofd, ten deze door monsr. de la Tour d'Auvergne, aartsbischop van Bourges, aan het hoofd. De overwinning is aan de zijde der Ultramontanen gebleven, die zich met het ontwerp-adres van den kardinaal Wiseman vereenigd hebben. Maar niet zonder moeite heeft men de handteekeningen dier bisschoppen kunnen verkrijgen die tot de meer vrijzinnige denkbeelden overhielden, door den bisschop van Orleans in zijn verworpen, maar later zelfs door

toestand, zoo kunstig in elkaar gevoegd dat elke wijziging het gebouw kan doen instorten en de magtigen waarschijnlijk het eerst onder zijne puinhoopen zou begraven.

Men schijnt zich dus bereidwillig in het onvermijdelijke te schikken en met het bestaande tevreden te zijn. Die dan ook een oppervlakkigen blik slaat op dit altijd lagchende volkje, dat schijnbaar onbezorgd voortleeft op zijne vruchtbare eilanden, moet niet begripen waarom men verandering zoude wenschen, en geneigd zijn in te stemmen met de jammerklagt door zoo menig Hollander geaakt, toen het stoute Amerika deze zaligheid kwam storen.

Maar wie zegt ons hoeveel leed onder die glaude oppervlakte ligt verscholen? Niet voor zich en de zijnen zwogt de Japanesche landbouwer, die 2/5 van zijn oogst moet afstaan aan zijn Vorst en een aantal sabeldragende wezens, die hij in zijn hart veracht, terwijl nog bovendien een zwerm van laijc priesters en bedelmonniken op zijne ligtgelooovigheid speculeert om hem het overige te ontroegelen. (*)

Niet voor zich en de zijnen tobt de koopman, die koopman blijft van geslacht tot geslacht, en al bezat hij ook den rijkdom van Croesus, nooit kan opklommen uit de laagste rangen der maatschappij, tenzij hij zich

(*) Den aardig en sprekend bewijs van de verbinding tusschen de lagere en hogere standen der Japanesche maatschappij geeft dr. J. K. van den Broek, in zijn zeer lezenswaardig opstel over Japan, geplaatst in de Tijdschrift (jaarg. 1861 n.° 12, en 1862, n.° 1 en 2.) De Engelsche admiraal Seymour stoomde de keten stuk, waarmede de baai van Nagasaki gesloten was, en wierp hij die gelegenheid een Japanesche oorlogsbark omver. Ontzet over deze stoutheid liepen de Japanesche beambten als radeloos aan den oever heen en weer. Wat deden de inwoners van Nagasaki? Als ging hun de zaak volstrekt niet aan, zaten zij op hunne dakken toe te kijken, en juichten en klaptten in de handen van pret over de verbijstering der Japans of sabeldragers.

den kardinaal Antonelli geprezen, ontwerp-adres ontwikkeld.

Denkelijk zal dit geschil niet zonder gevolg blijven, en zijn de Gallicanen op revanche voor de nu door hen geleden nederlaag bedacht. Daar zij echter, voor het oogenblik, bunne meening niet in een tegen-adres aan den Paus konden bloot leggen, hebben zij in menigte visite-kaarten bij den Franschen Gezant afgegeven, als protest tegen de ondergane weigering om in het adres eenige woorden van erkentelijkheid aan de Fransche Regering te laschen, zonder wier bescherming hunne vereeniging rondom den Pauselijken troon wel onmogelijk geweest zou zijn.

L'Esprit Public zegt, op het gezag eener uit Turijn ontvassen dépêche, dat de Italiaansche Regering, door tusschenkomst van Frankrijk, van het voornemen des Russischen Keizers verwittigd is om het Koninkrijk Italië te erkennen, en dat het officieel berigt dier erkenning binnen weinige dagen Turijn bereiken zal. Die gelukkige uitkomst zou Italië aan de goede diensten der Fransche Regering te danken hebben. Bedrieg ik mij niet, dan verkeert de correspondent van l'Esprit Public in eene dwaling, en is de gezindheid van Rusland ten deze op verre na zoo sterk niet, en heeft het, evenmin als Pruiszen, zich jegens Frankrijk tot iets verbonden.

Een vredebreuk tusschen Garibaldi en het Italiaansch Kabinet schijnt onvermijdelijk. Zijne aanwezigheid te Turijn heeft aanleiding tot zamenprekingen gegeven. Nadat de partij van den vooruitgang Garibaldi uitgenoodigd had zich te verklaren, of hij hare zijde of die der Regering kiezen wilde, zou de generaal de hoofden van het Emancipatie-genootschap bij zich vereenigd en zijne betrekking als voorzitter nedergelegd hebben.

Heden hield het Wetgevend Lighchaam geene openbare zitting, maar vereenigde zich in geheim comité, om verschillende wetsontwerpen van ondergeschikt belang te overwegen. Door dit kleine uitstel heeft het denklijk de beraadslagingen over het budget een week lang willen doen voortduren. Zij zullen morgen afgevoerd zijn, en ik herinner mij geen voorbeeld eener zoo spoedige aanneming van een budget. De afgevaardigden zijn vermoeid en haasten zich om tot stemming over te gaan, ofschoon zij tusschen beide genoeg tijd gehad hebben om uit te rusten.

Bij afwezigheid van den heer Jules Favre zal de heer Greppo, in het bewust staatkundig regtzending, door den advocaat E. Jay, en de heer Miot door den advocaat E. Ollivier worden bijgestaan en verdedigd.

— De zaal Ventadour, waar thans het Théâtre Italien gevestigd is, werd gisteren in openbare veiling, voor den prijs van 2,117,000 francs, aan eene door den heer Saint Salvi vertegenwoordigde maatschappij verkocht.

— Terwijl de gebeurtenissen te Belgrado eene ernstige botsing in het oostelijk Europa doen duchten, zijn sommigen hier over uit Kopenhagen ontvangene berigten niet minder bekommerd. Denemarken, dat zich op eene zeer uitgebreide schaal wapent, zou te meer geneigd zijn aan Pruiszen en Duitschland wederstand ter zake van het geschil over de Hertogdommen te bieden, omdat het weet dat het Berlijner Kabinet en de Bondsstaten thans in ernstige onderlinge geschillen gewikkeld zijn.

— Gedurende de laatste dagen heeft te Rochefort een langdurige en zoo hevige storm gewoed als anders gewoonlijk alleen in den winter plaats heeft. Verscheiden visschersloepen zijn het gevaar ter nauwerood ontkomen, en twee Engelsche brikken hebben zware schade geleden, terwijl men vreesd dat de geheele bemanning van een daarvan, the Rover, van Sunderland, in de golven is omgekomen. Reeds vijf lijken waren vrijdag morgen aan strand gespoeld.

— In een brief uit Spanje leest men het volgende: Eene in Gallicië onder den bijnaam van la Loba (de Wolvin) bekende vrouw, was sedert twintig jaren de schrik van die en de naburige provincien. Steeds te paard gezeten, en aan de spits van een klein getal bandieten, bestuurde zij nagenoeg al de moorden en rooverijen in dat gedeelte van Spanje. Wee den reizigers en muilezeldrijvers die zij op haren weg ontmoette! Ieder die wederstand bieden wilde kon zich van zijnen dood, dikwijls na langdurige martelingen, verzekerd houden. Josepha Perez la Mafreita, zoo is de naam dier vrouw, oefende op hare slagtoffers afschuwelijke wreedheden uit. Niet zelden kampte zij tegen de gewapende magt, en meestal viel de strijd in haar voordeel uit, tot dat de maire van San Jago di Compostella, die een anderen misdadiger vervolgd, er nu eindelijk in geslaagd is de grot te ontdekken die tot schuilplaats der Wolvin strekte. Zij is, met een harer medeplichtigen, in hechtenis genomen.

BELGIE.

ANTWERPEN 20 Junij. — Toen, zegt de Précurseur, la Meuse en de Nieuwe Rotterdamse Courant voor het eerst van de herschepping van een gedeelte der

nog meer verlage als diensar van een of ander Vorst. En al behoef men over de zaak niet te suffen met Europeasche teergevoeligheden, daar de Japanner er lichter over denkt, wat moet er niet omgaan in eene maatschappij waar talloze moeders hunne dochters verkoopen moeten, wetende dat zij zullen worden opgevoed voor een stand, als deze dien naam verdient, waarin huiselijk geluk ten slotte slechts voor enkele bevoorregten mogelijk is? Wat dunkt u van eene maatschappij waar de Vorst of zijn diensar niet zelden uit zuivere brooddronkenheid zijn mindere, die hem in den weg komt, handwerkman, schipper of boer, neersabelt, zonder dat van zulk eene kleinigheid nota wordt genomen?

Waarijk wij zullen nog niet zeggen dat het geene weldaad is wanneer plotseling een scherp bijtend loog in dezen toestand komt, de versteening van drie eeuwen oud aanaat en oplost, en zóó een mengsel vormt, waaruit zich iets anders, wij gelooven iets beters, kan ontwikkelen.

Men heeft er veel over gebazeld of Amerika recht had Japan te dwingen zijn havens te ontsluiten, want dat er dwang is gezeigd, al bleef het ook bij zedelijken dwang, kan niemand ontkennen, en het zou gevaarlijk zijn dit bij een Oostersch volk te vergeten. Maar heeft niet elk regt, elke vrijheid zijne grenzen in het regt en de vrijheid van anderen? Heeft in een beschaafden kring, in den staat, in eene gemeente, in welk maatschappelijk gezelschap ook iemand regt te zeggen: met anderen moei ik mij niet, ik maal niet om uw honger, ik steek geen hand uit voor uwe rust en veiligheid, ik deel niet in de algemeene lasten, ik ga mijn eigen gang en doe mijn eigen zaken? En hier had men een geheel volk, door de strengste bepalingen uitgesloten van het verkeer met andere Natien, en zonder zich om de overige leden der menschheid te bekommeren, slechts bezig voor zich zelf. Ge mocht schipbreuk lijden op hunne kust, — men was geen barbar, en zou u de geraden terugzenden, door zijn commissar, de Hollanders, of als u dit liever was door den anderen commissar, de Chinesen. Maar de zekerheid, dat uwe schepen

stad Antwerpen in eene vrijhaven spraken, zeiden wij dat denkbeeld niet in ernst op te vatten. De ons later verstrekte inlichtingen, of liever de geruchten die men in omloop bragt en de bron waaruit zij voortvloeiden, hebben ons slechts in onze eerste meening bevestigd. Dat zoogenaamd plan, zoo als het wordt voorgesteld, is niets anders dan eene belachelijke afleiding, om de aandacht der Antwerpenaren, tegen het tijdstip der opening van den Provinciaal Raad, van de zaak der citadellen af te trekken.

BRUSSEL 20 Junij. — De Moniteur behelst heden morgen geen bulletin wegens den toestand des Konings. Dat de Graaf van Vlaanderen, die zich te Laeken gevestigd had, het paleis te Brussel weder is gaan betrekken, mag als een bewijs voor de toenemende beterschap des Vorstelijken lijders worden aangemerkt.

DUITSCHLAND.

BERLIJN 20 Junij. — Terwijl veranderingen in het Ministerie den eenen dag door de Regerings organen bepaaldelijk worden ontkend, worden zij den volgende dag door de officieuse dagbladen zelve weder aangekondigd, waarin men het bewijs wil zien dat het Kabinet zich als alles behalve vastgezcteld aanmerkt, en de meening dat er, na den uitslag der beraadslagingen over het adres, niets anders overblijft dan zich met de gedachte aan een langen duur van het Ministerie van der Heydt — von Roon te verzoenen, geeft het juiste denkbeeld van den oorsprong der tegenwoordige crisis. Het Lagerhuis werd ontbonden en het Ministerie veranderd, omdat men de verwerping van het militair budget door de vroegere Kamer vooruit zag, en in de dwaling verkeerde dat het tegenwoordig Ministerie eene betere en vooral het militair budget meer gunstige Kamer in het leven roepen zou. Maar nu dat budget integendeel door de nieuwe Kamer, wier linkerzijde nog aanzienlijk versterkt was, aauwmerkelijk werd besnoeid, zijn er slechts twee gevallen denkbaar: of het Ministerie blijft en rigt de zaken volgens het lager budget in, of het moet zich aan eene verandering van zijn personeel onderwerpen, in welk laatste geval aan eene zegepraal der Conservatieve partij wel niet te denken is.

— In het Lagerhuis diende de Minister van koophandel heden verschillende wetsontwerpen in, op het aanleggen van spoorwegen betrekkelijk, waartoe dat tot het leggen van een lijnregten spoorweg tusschen Berlijn en Kustrin behoorde. Verder gaf hij de toezegging van een ontwerp wegens een spoorweg van Halle over Nordhausen naar Kassel. Later in dezelfde zitting werd de heer Grabow met 269 van de 273 stemmen tot voorzitter voor het vervolg der Kamerzitting herkozen, terwijl de heer Behrend tot eersten en de heer Bockum Dolfs tot tweeden ondervoorzitter herkozen werd. Uit hoofde van gewigtige amendementen, waarbij dat tot het voortaan indienen van het budget voor 1 maart, in plaats van in september, verlangd wordt, is het uitbrengen van het rapport over de beide begrotingen tot nader uitgesteld.

KASSEL 19 Junij. — Wel is er nog niets beslist, maar als niet alle voortteekenen bedriegen, en de Pruiszische pressie versterkt aauhoudt, zal heden of uiterlijk morgen de beslissing van den Keurvorst in zoo ver gevolgd en door de nieuwe Ministers aangenomen wezen, dat de eigenlijke crisis als geëindigd mag worden beschouwd. Tevens, zegt men, zal er ten opzichte van het ministerie van buitenlandsche zaken nog eene wijziging plaats hebben. Het overige is nog niet bekend. In elk geval is de heer von Bischofhausen geene persoonlijkheid die in het nieuwe Ministerie van eenige betekenis zijn kan; over het algemeen genomen zou dit alleen de Regeringsraad Wiemand zijn.

Per Telegraaf.

PARIJS 21 Junij.

De Moniteur ontkent dat bij het garnizoen van Parijs vrijwilligers voor de expeditie naar Mexico zijn aangevraagd. De Minister, zegt dat blad, verzekerd van bij alle korpsen denzelfden ijver te ontmoeten, heeft zelf de troepen gekozen die deel van het expeditie-korps zullen uitmaken.

MARSEILLE 21 Junij.

De toebereidselen tot het inschepen der troepen naar Mexico worden te Toulon met spoel voortgezet. De eerste divisie vertrekt aanstaanden maandag met vier transportschepen, om te Algiers twee bataillons zouaven, twee escadrons jagers en spahis en eene batterij getrokken geschut in te nemen. Twee expeditien zullen spoedig volgen; eene met 4000 man uit Toulon en eene met troepen uit Oran. De oalangs uit Rome teruggeroepene brigade vertrekt naar Mexico.

TURIJN 20 Junij.

De bisschop van Ovieto is in hechtenis genomen, wegens het naar aanleiding van den H. Sacramentsdag openbaar maken van een geschrift dat voor de Natie beledigend en voor de wetten des Lands honend is.

Op bevel der regtbank is hij later weder op voeten gesteld, hetgeen het voortzetten van de instruatie der zaak niet wegneemt. — Naar men verzekert is generaal Medici tot opperbevelhebber der nationaal garde van Palermo benoemd. Een Napolitaan heer Caracciolo Bella, is tot gezant te Konstantinopel benoemd geworden. — Het Dagblad van Verona heeft eene verklaring van Mazzini in.

TURIJN 21 Junij.

Garibaldi is gisteren avond naar Genus vertrokken. De heer Scialoja is naar Parijs teruggekeerd, om de handelsverdrag met Frankrijk definitief te sluiten.

Van de Venetiaansche grenzen wordt berigt, dat de Aartshertog Hendrik generaal Benedek zal vaangen, die eenigen tijd afwezig moet zijn. De Hongaarsche troepen van de grenzen boden, welke door Croaten en Bohemers vervangen zullen worden. Alle spoorwegen naar die richting zijn tot vervoer van troepen in beslag genomen.

ROME 20 Junij.

De graaf de Montebello is heden alhier aangekomen. De kardinaals Morlot, de Bonald en Gousset en anderen zullen zich zondag a. s. inschepen.

WEENEN 20 Junij.

De Donau Zeitung wijst op de moeilijke stelling waarin Oostenrijk ten opzichte der gebeurtenissen Servië geplaatst is, en verzekert dat het West-Kabinet met gematigdheid en opartheidigheid zal werke gaan, en zich tot het beschermen der Oostenrijksche belangen bepaalt.

BELGRADO 20 Junij.

Twee Oostenrijksche gouvernements-postboden vermoord. De daders zijn gevat. De voorlooper toestand duurt voort. De laatste dagen waren afschrikkelijk. De plattelands-bewoners, die herwaarts ter hulp waren geroepen, plunderden zelfs de huizen der vreemde kooplieden. De krijgswet is aangekondigd. Twee plunderaars zijn gefuillieerd.

BUCHAREST 20 Junij.

De voorzitter van den raad, de heer Cartagi, is in het verlaten der vergaderzaal vermoord. De dader is onbekend.

MADRID 20 Junij.

De publieke fondsen hebben eene gevoelige daling ondergaan, op het gerucht dat de heer Barrot, in het eindigen van zijn verlof, niet naar Madrid terugkeeren.

De Hertog van Ossuna is aangekomen. Generaal Prim wordt verwacht.

NEW-YORK 10 Junij.

De vernieling van de vloot der Zuidelijken en de inunering van Memphis worden bevestigd.

Er is veel katoen verbrand.

Het Deensche gouvernement heeft voorgesteld alle negers, die in handen der Noordelijken vallen, over te nemen en ze naar Saint Croix te brengen, zonder eenige kosten voor het gouvernement der Vereenigde Staten. Na drie jaren leertijd zouden de slaven vrij zijn. Seward heeft geantwoord, dat hij niet gerechtigd was, dit voorstel aan te nemen, en het aan het Congres zou mededeelen.

Men zegt, dat er voor 150 miljoen schatkist-luften zullen uitgegeven worden.

NEW-YORK 12 Junij.

Het gevecht bij Harrisonburg was hevig. De voorhoede der Bondstroepen werd genoodzaakt te wijken. Van weerszijden zijn aanzienlijke verliezen geleden. Het gerucht is in omloop, dat de Zuidelijken van Knoxville op Nashville marcheren en dat de bevelking van Kentucky hen zou ondersteunen.

LONDON 20 Junij.

Koloniale Waren stil. — Metalen. Koper £ 94. 1/2. Ijzer Schotsch 52/2. — Talk in loco 46/9. De markt was rustig. Deze week werden afgeleverd 1252 v. en aangevoerd 1678 v.

LIVERPOOL 21 Junij.

Katoen. Heden zijn 20,000 b. afgedaan, Surats 4 1/2 1/2. Hooger. — Olifjolie £ 55 4 a 56. — Talk 46/3 a 46 1/2.

BERLIJN 21 Junij.

Rogge. Junij 53, Najaar 49 1/2. — Raasolie Junij 14 1/2. Najaar 12 1/2.

NEW-YORK 12 Junij.

Goud agio 5 1/2. — Wissel op Londen 116. Illinois dal en stijgende. — Katoen. Middl. 31 a 31 1/2 c. — Maas flaauw. — Tarwe vast.

MADRID 20 Junij.

Spanje 2 pc. 44.55; dito 3 pc. 50.70.

LONDON 21 Junij.

De Geconsolideerden 3 pc. 91 1/2. Rusland 5 pc. 96; dito 4 1/2 pc. — Spanje 2 pc. 44 1/2; dito Britanl. 3 pc. 55; dito Certificaten 9 1/2; dito Amort. 19 1/2. Portugal 5 pc. 46 1/2. Mexico 3 pc. 27 1/2. Venezuela 4 1/2 pc. 24.

PARIJS 21 Junij.

Frankrijk 3 pc. 68.50; dito 4 1/2 pc. 96.50. Credit Mob. 847. Spanje 2 pc. 43; dito 3 pc. 49.

WEENEN 21 Junij.

Oostenrijk Metalliek 5 pc. 71; dito Nat. 5 pc. 82 1/2. Wissel op Londen 127.40.

FRANKFORT 21 Junij.

Oostenr. Metall. 5 pc. 53 1/2; dito Nationale 5 pc. 62 1/2.

op dit onherbergzame strand eene veilige haven zouden kunnen vinden — die mocht men niet geven. In alle rigtingen en in steeds grooteren getale doorkruisen uwe stoomschepen de Japanesche wateren, maar de steenkolen die zij zoekt en die zij bezitten maar niet weten op te delven — neem ze mede uit uw eigen huis, als ge er zoo veel behoeft, wij willen ze niet verkoopen. Onze thee — wij kunnen ze niet op, niet eens plakken wij den geheelen oog, maar als gij thee verlangt — de Chinezee hebben beste. Had Commodore Perry zoo verkeerd gezien, toen hij begreep dat men zulke monomanen des noods door geweld moest genezen?

Trouwens de verandering, die reeds door uitwendige omstandigheden noodzakelijk was, — wij hebben ze in onze vorige artikelen vlugtig geschetst, — moest vroeg of laat van zelf plaats grijpen. Japan is dicht bevolkt en het zou een raadsel zijn, hoe men desniet-tegenstaande het stelsel van afsluiting zoo lang heeft kunnen volhouden, indien men niet wist dat de vreeselijke pokziekte, en andere kwalen die wij hier niet kunnen noemen, maar die men niet zelden voor hoort stellen als de wrange vruchten van onze beschaving, terwijl zij inderdaad slechts het jammerlijk overblijfsel zijn van tijdperken van ongebondenheid, jaarlijks een verbandend aantal menschen ten grave sieept. Maar sedert de koopok-inenting door de onvermoeide zorg onzer doctoren in Japan ingang heeft gevonden en de eerste beginselen der medische wetenschappen er met graagte werden ontvangen, moet eens de noodzakelijkheid worden gevoeld voor de Japanesche overbevolking een uitweg te ontsluiten.

Hoe dit zij, tergeet of te onregt, de bedaarde en verstandige handelwijze van den Amerikaanschen eommodore ontloot Japan, en terwijl hij de Regering noodsaakte van deze ééne dwaling terug te komen, stelde hij tevens het volk in de gelegenheid om als geneesmiddel voor de kwalen huuner maatschappij in volle teugen te genieten, wat ook Europa voor verstijving heeft behoeft: DE HANDEL.

Wij schrijven geen boek op kunnen dus slechts enkele gedachten opgeven, zonder die nader te ont-

wikkelen. Wat moest echter een middeneeuwsch Vorst aanvagen met de producten van den grond, door zijne lijfeigenen bewerkt? Wat begint de Japanesche Kami met de zóó en zóóveel Kok rijst als schatting zijner onderhoorigen geind. Onbeperkte gastvrijheid is het enige redmiddel uit dien nood van overvloed, en met een tros van rauwe gezellen, zien wij dan ook den Middeneeuwschen grondeigenaar in de eerste tijden, verbrassen en verslempen, wat zijne knechten in het zweet hun aanschijns hadden geooget. Maar van Oost en West waagt zich de koopman niet zijne waren onder die woestelingen, op gevaar af van meedooogenloos te worden geplunderd. Voor elke nieuwe weelde waartoe hij den burgheer verlost, wandt eene oude kostganger de deur gewezen. Elk bevoorrecht genot kweekt nieuwe behoeften: elk voorwerp van kunst en smaak doet den Vorst een deel van zijn aanhang verliezen, en vermindert zijne magt, en terwijl het zijne genotzucht eene andere rigting verschafft, krijgt de onderste laag der Maatschappij, die slechts met geweld beneden werd gehouden, gelegenheid óók boven te komen en een andere, een beter toestand te ontwikkelen zich uit de puinen van een vroeger geslacht.

Zou het elders anders zijn? Waar vroeger slaagden spaarszaam de producten der Europeasche nijverheid werden aangevoerd, worden eenaikjes de deuren open gezet, en bestaat nu reeds niettegenstaande talloze bezwaren een levendig verkeer. Moet daarop geene verandering volgen? Inderdaad de behoudende heer Regout moet bij nader inzien huiveren als hij denkt aan de omwenteling die door zijne kristallen karaffen in Japan zal worden teweeg gebragt.

Ons rest nog na te gaan wat Nederland deed om deze weldaad aan zijne oude vrienden te helpen bewijzen en hoe het zich na de verandering gedroeg.

(Het vervolg is een volgend N.°.)

BINNENLAND.

ROTTERDAM 21 Junij.

Van verschillende geachte zijden zijn wij er op
wezen, en wij voldoen gaarne aan het daarbij te
kennen gegeven verlangen om daarop meer bepaald
de algemeene aandacht te vestigen, hoewel de Rotter-
damsche burgerij zich, bij gelegenheid van het bezoek
aan het Japanische Gezantschap, weder door bijzondere
aankomst en geschiktheid heeft onderscheiden en
daardoor tot bevordering van de genomene maatregelen
aan voorzorg en veiligheid zoodanig heeft medegewerkt
dat alles geregeld en zonder eenige storing is afge-
lopen, hetgeen, met het oog op de groote menigte
op verschillende punten was zamengevloerd, inder-
daad tot lof der ingezetenen mag worden gezegd.

Blijkens achterstaande advertentie zal zaterdag 5 juli,
des namiddags ten 6 ure, door heeren leden en ge-
woogden van de Roei- en Zeilvereniging de Maas
aan roeiwedstrijd worden gehouden, gevolgd door een
Genetiaansch feest op de rivier. Zonder twijfel zal
dit feest bij schoon weder een aantal stadsgenooten
naar de kade lokken, daar men niet zonder grond
verwacht, dat een groot aantal andere verlichte vaar-
gen zich bij die der Vereniging zal voegen, om zoo-
gende een schouwspel, waarvoor de rivier voor onze
stad eene om zóó te zeggen eenige gelegenheid aan-
deed, zoo luisterrijk mogelijk te maken.

Van goederhand verneme wij dat de onlangs door
den heer Pierson, bij gelegenheid der prijsuitdeeling
aan de Academie van beeldende kunsten en technische
wetenschappen, uitgesproken rede binnen kort het
licht zal zien.

De Eerste Kamer der Staten-Generaal heeft heden
de werkzaamheden voortgezet en voor het oogenblik
einde gebracht. Er is beraadslaagd over het wets-
ontwerp tot regeling van het gebruik van het koloniaal
slot over 1859. Onderscheiden sprekers hebben
het woord gevoerd en verklaard, dat, zoo zij voor
het ontwerp stemden, dit niet als een blijk van ver-
trouwen in den Minister moest worden beschouwd,
maar het hier bloot eene wet van vorm was. — Vele
koloniale belangen zijn behandeld. Ten slotte is het
ontwerp met algemeene stemmen aangenomen en de
Kamer tot nadere bijeenroeping gescheiden.

Het verdient vermelding: 1º dat het Japanisch
Gezantschap een deel van deze koloniale debatten heeft
aangehouden en dat de heer van Swinderen van hunne
genwoordigheid gebruik gemaakt om de hoop te
kennen te geven, dat de vriendschap en de goede
betrekkingen tusschen Nederland en het Keizerrijk
Japan steeds mogen worden aangekweekt, en dat de
onzekerheid van het Gezantschap die mogen be-
reiden, en 2º, dat de heer Frans van de Putte
het begin van zijne rede gesproken heeft van ge-
heelen die in de residentie buiten de Kamer in
afloop waren en die hem deden besluiten in geen te
voorige ontwikkeling te treden. Welke die geruchten
zouden heeft spreker evenwel niet mededeeld en is
aan de discussie ook niet verder gebleken.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-
Generaal van heden heeft de Minister van Financien
bedoering en op de meest volledige wijze de alge-
meene trekking van het wetsontwerp tot invoering
van een nieuw tarief van in- en uitvoer verdedigd.
De Minister heeft zijne rede in drie onderdeelen ge-
deeld. In het eerste onderdeel heeft hij het bezwaar
aan ontijdigheid, tegen de voordragt in het midden
gebracht, wederleed. Hij heeft in dit gedeelte ange-
geven, dat het sluiten van tractaten door deze voor-
drag niet wordt belet, mits deze geen inbreuk
maken op de algemeene tariefwetgeving, en dat
de bewering onaanneemelijk is, dat met de herzie-
ning van het tarief moet worden gewacht tot
herziening van ons belastingstelsel, omdat het tarief
tijd afsgehandeld van het belastingstelsel is behandeld.

In het tweede onderdeel deed de Minister de be-
sluiten kennen, waarop de voordragt rust. Die be-
sluiten zijn: 1º, vermindering van regten; 2º, ver-
mindering, en 3º, behoud van de opbrengst der
dankst.

In het derde onderdeel beantwoordde de Minister
onderscheidene bedenkingen tegen de hoofdpunten
van het midden gebracht. De Minister heeft op de
aangefielden, alsof tot nu toe steeds het gewicht
maaktaf der heffing was genomen. De lijst van
artikelen, die thans voor het eerst naar de waarde
worden berekend, is zeer klein; zij bestaan voornamelijk
uit aardewerk, katoenen en wollen garens, glas-
werk (thans gedeeltelijk reeds bij de waarde
berekend), hoozen, huiden (nu nog slechts voor een
klein deel naar het gewicht), tinwerk en manufacturen.
Wat het aardewerk, dat tot de meeste oppositie aan-
leiding geeft, is bij de Engelsch-Fransche tractaten
naar de waarde belast.

Nadat verschillende sprekers nog hadden gereple-
teerd, zijn de algemeene beraadslagingen gesloten.
Een amendement van den heer de Brauw, strek-
kende om het invoerrecht van f 1.50 op de 30 mud
doen vervallen, is door den Minister met kracht
bestreden, vooral omdat tegen deze klip het tarief
de Eerste Kamer heeft scherpkeure geleden, met
tegen 24 stemmen verworpen; een ander amende-
ment van den heer Frans van de Putte, om het
regt van 40 cents op de 100 pond gepelde of ge-
reken granen te brengen op 10 cents, mede door
de Regering met nadruk bestreden, met 47 tegen
stemmen verworpen.

Een amendement van den heer de Bieberstein, om
artikel kalk, kalkschel en kluitkalk, met de helft
te verminderen, is door vele sprekers verdedigd; door
de Regering niet bepaald bestreden, aangenomen met
tegen 12 stemmen. Maandag zal de discussie
worden voortgezet. Het artikel kleederen is aan de orde.
Daar de pauze is door den Voorzitter mededeeld
dat het eindverslag gereed is over de emancipatie-wet
dat eene amortisatie-wet bij de Kamer is inge-
geven.

Een meer uitvoerig verslag van de zittingen der
Kamers is opgenomen in het bij dit N.º be-
voegd Bijvoegsel.

Zooewel gisteren als heden zijn er buitengewone
ministerraden gehouden. Men brengt dit in verband
met de ophanden zijnde zamenstelling van den Raad
van State, daar de nieuwe wet wopens dat collegie
sint 1 juli in werking treedt.

Z. M. heeft benoemd tot kommandeur der orde
de Eikenkroon den luitenant-kolonel van den
Rijksleger, adjudant van Z. K. H. den Prins van Oranje,
den ritmeester der kavalerie baron van Itternum
tot officier d'erselfde orde.

Bij Zr. Ma. besluit is benoemd tot raadshier in het
Provinciaal Gerechtshof in Groningen, mr. J. H. de
Sitter, thans register in de Arrondissements-Regtbank
te Groningen.

Bij Kon. besluit is aan den heer J. W. Maassen
eervol ontslag verleend uit zijne betrekking van comm.
der posterijen van de eerste kl., behoudens aanspraak
op pens.; en zijn voorts benoemd: tot comm. der
posterijen van de eerste kl., de heer E. J. C. Greven,
thans commies van de tweede klasse; tot commies der
posterijen van de tweede klasse, de heeren C. J.
Scholten van Aschat en jhr. W. N. de Pesters.
Thans commies van de derde kl.; tot comm. der
posterijen van de derde kl., de heeren L. ten Brum-
meler Andriessen, H. G. J. Dijk en C. J. B. de
Ponthier, thans surnumerairs bij hetzelfde vak van
administratie: tot surn. bij de adm. der posterijen,
de heeren: M. A. T. M. van der Aa, A. G. Weeterouwen
van Meesteren. A. M. de Swart, J. A. Teljer en
L. O. Wolf van Naersen, thans respectievelijk geagreerde
kleurken op de postkantoren te Harderwijk, Haarlem,
Leeuwarden, Loenen en Onderdendam.

Vroeger is ter kennis van de gemeentebesturen ge-
bragt, dat, door Z. Exc. den Minister van Oorlog,
onder dagteekening van den 21 der vorige maand,
n.º 45 B, uit kracht van het Kon. besluit van den
4 maart 1862 (Staatsblad n.º 27), voor de dienst
bij het leger zijn vastgesteld afstandstafelen, ter bepaling
van de routes, volgens welke, in de gevallen dat geene
bijzondere route is voorgeschreven, de vergoedingen,
welke naar afstanden worden berekend, in rekening
zullen worden gebracht. Thans is door den Minister
van Binnenl. Zaken, bij missive van den 3 dezer,
n.º 114 (1ste afd.), aan de provinciale besturen mede-
gedeeld, dat die afstandstafelen ook voor de dienst
van dat departement van toepassing zijn.

Ll. woensdag zijn hunne hoogw. mgr. de aarts-
bischop van Utrecht en mgr. de bisschop van Haarlem
van hunne reis naar Rome in het Vaderland terug-
gekeerd en bij mgr. Schaeppman te Utrecht afgestapt.
(Tijd.)

De algemeene kerkeraad der Nederd. Hervormde
gemeente te Zwolle heeft, ter beroeping van een predi-
kant, het volgende zetal gemaakt: dd. R. Koopmans
van Boekeren, te Harlingen; C. P. Hofstede de Groot,
te Dwingelo; P. H. Hugenholtz, te Renswoude; W.
Snellen, te Odijk; H. T. de Mazure, te Bennebroek,
en F. C. A. Pantekoen, te Schiedam.

Door den algemeenen kerkeraad der Ned. Hervormde
gemeente te Leyden is uit het bevoorren vermeldde
drietal beroepen ds. R. Koopmans van Boekeren, pred.
te Harlingen.

Beroepen tot predikant bij de Hervormde gemeente
te Hoorn ds. F. Rauwenhoff, th. dr., thans te Zalt-
Bommel; — te Bleskensgraaf en Hofwegen (cl. Dor-
drecht) ds. W. Kluever, te Wolfartdijk; — te Gies-
sen en Rijswijk (cl. Heusden) ds. A. Dekkers, te
Sluis; — te Jutphaas (Utrecht) ds. P. A. T. Nahuys,
te Ter Aa.

Bij de Christelijk Afgesch. gemeente te Sluis
(Zeeuwisch Vlaanderen) is voor de tweede maal tot
predikant beroepen ds. G. Schevel, thans te Ambt
Vollenhoven.

Bedankt voor het beroep naar de Hervormde ge-
meente te Nykerk op de Veluwe door ds. W. Mensse,
pred. te Voorthuizen.

Door den kerkeraad der Hervormde gemeente te
Blaauwkapel (Utrecht) is toezegging van beroep ver-
leend aan den kandidaat Creutzberg.

HELLEVORTSLUIS 20 junij. — Even voor het aan-
luiden van de werk ontdekte de daarvoor gestelde
schildwachter eene dikke rook, komende uit het onlangs
buiten dienst gestelde stoomschip Ardjoeno, waarmede
het Japanische gezantschap van Engeland was gehaald.
De verschillende autoriteiten waren spoedig daar
tegenwoordig, als wanneer het bleek dat de brand,
die werkelijk in dat schip was ontstaan, spoedig te
blusschen zou zijn, hetgeen dan ook met behulp van
de equipage van het wachtschip gelukte. De schade
is gering en bepaalt zich tot een binnenschot en een
dekkalk.

's GRAVENEHAGE 21 junij. — De terugkeer van
Z. M. den Koning van het Loo blijft nog onbepaald.
H. M. de Koningin wordt evenwel maandag a. s. op
het Huis ten Bosch gewacht.

Het heeft H. M. de Koningin behaagd, bij ge-
legenheid van H.D. verjaardag, aan verschillende inrig-
tingen van liefdadigheid, zoodwell in de residentie als
elders, aanzienlijke geldelijke bijdragen te schenken.

Het Japanische Gezantschap heeft heden de zit-
tingen van de Eerste en Tweede Kamer der Staten-
Generaal bijgewoond, waarna zij zich naar het Ministerie
van Marine hebben begeven en aldaar door den heer
Minister ridder Huissen van Katendijck zijn ontvangen,
die hen naar de zoo belangrijke middelaar heeft be-
geleid, waar zij alles met veel belangstelling hebben
bezigd. Morgen zullen zij de muziek in het bosch
bijwonen en des namiddags een bezoek op het badhuis
te Scheveningen brengen.

Heden avond zal er bij sir Buchanan, minister
van H. M. de Koningin van Engeland alhier, voor
de eerste maal in zijn nieuw htel, in het Westeinde,
dat allerprachtigst is ingerigt, eene luisterrijke soirée
plaats hebben, die, zoo men verneemt, door het
Japanische Gezantschap zal worden bijgewoond.

De leden van het Japanische Gezantschap maken
dagelijks gebruik van de haden, zoo te Scheveningen
als in de badinrichting hier te stede.

Bij den Hoogen Raad der Nederlanden is gisteren
als procureur-generaal bij het Provinciaal Gerechtshof
in Drenthe beëdigd de heer mr. P. Hofstede, tot
dusserve officier van justitie bij de Arrondissements-
Regtbank te Assen.

Gisteren avond ten 10 ure is door het muziek-
korps van de dienstdoende schutterij alhier, bij den
heer Verhuell, majoor bij die schutterij, bij gelegen-
heid zijner benoeming tot officier van de orde der
Eikenkroon, eene serenade met fakkellicht gebracht.

Gisteren morgen heeft op de burgerlijke begraa-
plaats met militaire eerbewijzen de ter aarde bestelling
plaats gehad van den sergeant-schrijver bij het regement
grenadiers en jagers Poutsma. De trein werd
geopend door een peloton grenadiers, daarop volgde
het muziekkorps der jagers, dat bij afwisseling treur-
muziek uitvoerde. De slippen van het lijkkleed
werden door onderofficieren gedragen. De lijkkoets
werd gevolgd door onderofficieren en manschappen
van het regement, die den overledene de laatste eer
bewezen.

LEYDEN 20 junij. — Heden promoveerden in de
regten de heer M. W. C. de Jonge, geb. te Middelburg,
na verdediging van een akad. proefschrift over de
vraag: Kunnen buitenlandsche vennootschappen in
Nederland in regten optreden? en in de medicijnen
de heer H. B. Kaufman, na verdediging van een
akad. proefschrift over breukbeklemming.
— Heden is te Leydschendam aanbesteed het verbreed-
den, ophoogen en begrinden van den weg loopende
door de gemeente van de kansenstraat, tusschen Stomp-

wijk en Zoeterwoude, hebbende eene lengte van 6629
ellen, en zulks met inbegrip der levering van alle
benodigde materialen; aangenomen door J. K. de
Jager, te 's Hage, voor f 15,965.

HAARLEM 20 junij. — Door diakenen der Ned.
Hervormde gemeente alhier is ontvangen een legaat
groot f 2000, vermaakt door den heer D. Koning D.z.,
uit te keeren na het overlijden zijner echtgenoot.

Gisteren is aan het Provinciaal Gouvernement
alhier publiek aanbested het met steen en puin be-
storten van een gedeelte van den onderzeeschen oever
der Rijks-Zeehaven te Nieuwediep enz. Aannemer de
heer M. Deutekom, te Amsterdam, voor f 12,450.

AMSTERDAM 20 junij. — De te dezer stede ge-
stationeerde tirailleur-comp. van het 2de bat. 7de reg.
inf. zal dezer dagen naar de legerplaats te Zeist
marcheren, om aldaar tot den 2 september te kam-
peren. Gemelde comp. begeeft zich dien dag tot
Maarsen en den volgenden dag naar het kamp te
Zeist.

De Nederlandsche Maatschappij tot bevoerde-
ring der pharmacie hield laatstleden woensdag alhier
hare 17de jaarlijkse algemeene vergadering. Onder
de op die vergadering genomen beangrijke beslui-
ten, verdient vermelding de benoeming van dr.
S. Sarphati tot honorair lid. Was de Maatschappij
vooral aan hem hare oprigting verschuldigd, voort-
durend heeft hij, als lid van het hoofdbestuur, hare
belangen behartigd. Na den afloop der vergadering
hebben de leden van het hoofdbestuur en de afge-
vaardigden der departementen zich in het lokaal
Diligentia aan een vriendschappelijk maaltijd ver-
eenigd.

WILLEMSOORD 19 junij. — Gisteren morgen is de
dam, die het bassin van het nieuwe drooge dok scheidt,
ineengestort. Door deze omstandigheid zal de vol-
tooiing van het werk een paar maanden achteruit
gesteld worden, want men zal waarschijnlijk een nieu-
wen dam moeten leggen, om paalwerk en verschillende
buizen, die voor het nieuwe dok liggen, op te kunnen
ruimen. Men is thans druk bezig om het terrein om
het dok gelijkmatig aan te vullen. De grootte zeedok-
sluis is bijna gereed.

UTRECHT 20 junij. — De gewone jaarlijkse
examina's van de kweekelingen bij 's Rijks kweek-
school voor militaire geneeskundigen, te dezer stede,
zullen maandag den 23 dezer onder het presidium
van den heer dr. Snablie, inspecteur van de genees-
kundige dienst der landmagt te 's Gravenhage, aan
gemelde school alhier aanvangen, alsmede de eind-
examens der kweekelingen van het eerste studiejaar,
ten einde blijke of zij de vereischten bezittingen voor
officieren van gezondheid van de 3de klasse bij het
leger hier te Lande en bij dat in Oost-Indië.

Onder bevel van den majoor Hoogeveen van het
4de reg. inf. is heden de legerplaats te Zeist be-
trokken en zijn aldaar op heden aangekomen de zes
tirailleur-compagnien, als: die van de 2de en 4de
bat. van het 4de reg. inf. uit Delft en Gouva, die
van het 2de bat. van het 7de reg. inf. uit Amsterdam
en die van de 1ste, 3de en 4de bat. van het 8ste
reg. inf. uit Leeuwarden, Groningen en Gorinchem.

Met de geneeskundige dienst in gemeld kamp is be-
last de officier van gezondheid der 2de kl. von Römer
het garnizoen te Amersfoort, en met de admini-
stratieve dienst aldaar de 2de luit.-kwartierm. H. J.
Bronner van het 8ste reg. inf.; de tirailleur-comp.
van het 7de reg. en die van de 3de en 4de bat. van
het 8ste reg. inf. zullen tot den 2 september aldaar
gekampeerd blijven, terwijl de drie overigen, zijnde
de beide tirailleur-compagnien van het 4de reg. inf.
en die van het 1ste bat. van het 8ste reg. inf. den
7 augustus a. s. dat kamp verlaten en aldaar zullen
oprukken naar de legerplaats te Milligen, om aldaar
den 9 augustus te gelijk met hunne bat. te arriveren,
welke zijn aangewezen om aan het groote oefenings-
kamp aldaar deel te nemen.

Naar men verneemt zal het Japanisch Gezan-
schap ook deze stad met een bezoek vereeren, voornamelijk
om 's Rijks munt en de werkzaamheden aldaar
te bezigtigen. Mag men het gerucht gelooven, dan
zou er voor die gelegenheid eene bronzen penning met
Japanische karakters worden geslagen.

Op 11 junij, des namiddags, is op den straat-
weg van Utrecht naar Hilversum, nabij laatstgemeld
dorp, eene vrouw aangerand, door een tot heden on-
bekend gebleven manspersoon, die haar met een mes
bedreigde en met geweld ter aarde geworpen heeft,
waarna hij haar een collier, een paar oorringen en
een beursje met geld heeft afgenomen. De aandacht
der ambtenaren van justitie en politie in de naburige
gemeenten is op dit voorval gevestigd, en zij zijn uit-
genoodigd om alle nasporingen in het werk te stel-
len ten einde den dader van gemelde aanranding en
diefstal uit te vinden.

ZIERIKZEE 21 junij. — Bij de laatst alhier gehouden
verkiezing van een lid der Tweede Kamer zijn dertig
stembriefjes van onwaarde verklaard, omdat zij niet
voorzien waren van den stempel der gemeente waar
zij waren ingeleverd. Wij vermeenen de aandacht
hierop te moeten vestigen, omdat in sommige onder-
kiesdistricten er wellicht niet genoeg op zou gelet worden,
of, behalve den stempel van het kiesdistrict, ook
die van de betrokken gemeente op de stembriefjes staat.

's HERTOGENBOSCH 20 junij. — Ll. woensdag stond
voor het Provinciaal Gerechtshof van Noordbrabant
terecht van Erp, uit Orthen, beschuldigd van manslag
op den persoon van van der Doelen, bij gelegenheid
der jaarmarkt van 30 april ll. Het O. M., vertegen-
woordigd door den advocaat-generaal mr. J. P. baron
van Hugenpoth tot den Berenclauw, requireerde de
schuldverklaring van den beklaagde en zijne ver-
oordeeling tot eene twelvehuisstraf voor vijf jaren. De
verdediger des beklaagden, mr. Nap. Sassen, deed in
eene treffende pleitrede de ter dezer zake verzachtende
omstandigheden uitkomen. Uitspraak woensdag a. s.

ZALT-BOMMEL 20 junij. — De tongblaas, welke
eerst te Galenere onder het rundvee heerschte, open-
baart zich thans te Haafden.

Dagelijks worden hier nieuwe aardappelen ge-
laden, welke tegen de prijzen van f 3, f 2,80 en
f 2,50 verkocht worden.

NIJMEGEN 20 junij. — Gisteren arriveerde alhier
des morgens ten 11 ure Z. K. H. Prins Frederik der
Nederlanden met gevolg. Na aan het htel Place
Royal te zijn afgestapt, vertrok Z. K. H., vergezeld
door den luitenant-kolonel der genie van der Hart
Beek, tot het in oogenzchouw nemen der nieuw aan-
gelegde en in aanbouw zijnde vestingwerken. Z. K. H.
bezocht achtereenvolgens de batterijen buiten de Hun-
nerpoort en de beide militaire wegen in den Hune-
berg, de in aanbouw zijnde forten en de werken aan
de Molenpoort. Na zijne hooge tevredenheid aan
genoemden luitenant-kolonel te hebben betuigd over
de schoone uitvoering, keerde Z. K. H. om 4 ure
met genoemden hoofdoorofficier naar het htel Place
Royal terug, voor welk htel door het muziekkorps
van het late regement infanterie eenige muziekstukken

werden uitgevoerd. Ten 5 ure verliet Z. K. H. onder
het gejuich der zamengevloede menigte de stad, om
nog des avonds naar 's Hage terug te keeren.

HARDERWIJK 19 junij. — Het reeds gemelde de-
tachmente suppletie-troepen van 150 onderofficieren,
korporaals en manschappen, zal zaterdag morgen den
21 dezer van het te dezer stede gevestigde koloniaal
verleedt met de stoomboot naar het Nieuwe Diep
vertrekken, om in den namiddag van dien dag te
embarqueren aan boord van het daar ter plaatse lig-
gende schip Anna Digna, gezagvoerder C. Ouman,
om met dien bodem naar Java te vertrekken, onder
bevel van den lsten luit. G. J. Hofstede Crull, van
het 7de reg. infanterie, en tot medegeleide de 2de luit.
der infanterie van het O.-Ind. leger W. de Kroes en
P. H. H. Routs, den 2den luit.-kwartierm. L. F. H.
Smith, van gemeld leger, en den apotheker van de
3de kl. A. de Haan. De lste luit. Hofstede Crull
zal na volbragte commissie van Java naar Nederland
retourneren.

HARLINGEN 18 junij. — Van verschillende zijden
verzekert men dat de Japanische Gezanten ook deze
gemeente zullen aandoen, op een uitstapje naar
Franeker, waar zij het planetarium zouden gaan zien.
Hier aangekomen zouden zij zich aanstonden naar
Franeker begeven, van daar naar Leeuwarden gaan
en te Lemmer weder worden afgehaald door Zr. Ms.
stoomjagt de Leeuw.

Gisteren zag men buitengewoon veel bruinvisschen
voor de haven; sommigen beweren wel 50.

LEEWARDEN 19 junij. — Gisteren is de boeren-
huizinge, toebehoorende aan en bewoond door Spoed,
molenaar te Dedgum, totaal afgebrand. Een 14jarig
meisje, die veruoord werd den brand te hebben gesticht,
werd door de justitie achterhaald, en heeft, naar men
verneemt, de misdad reeds beleeden.

GRONINGEN 18 junij. — Uit Leer werd gemeld
dat in eene algemeene vergadering van leden van de
Oostfriesch-Westfaalsche-rijz-compagnie met 164
tegen 16 stemmen is besloten, met het doel om te
geraken tot de ontbinding der compagnie, al hare
schepen te gelde te maken.

LANDHUISHOUDKUNDIG CONGRES.

Middelburg 20 Junij 1862.

Toen ik gisteren avond reeds bij voorbaat met
eenige woorden sprak van het feest, door de societeit
De Verenging op de Groote markt gegeven, heb ik
den verzuim pleegde. 't is in de schoone en regte
betekenis van het woord een Volkfeest geworden;
niet alleen omdat ieder — zij het dan ook buiten het
omraasterd terrein — de fraaije verlichting van societeit
en antiek stadhuis zien en de muziek hooren kon;
niet alleen dewijl er volksfeesten werden gevierd —
maar bovenal omdat zich ook ten deze de karaktertrek
van den Nederlander niet verloochende, waarvoor ook
de Franschman zijne geijkte ter bezit:

Le bonheur est la seule chose,
Qui se double en le partageant!

De kinderen uit de weeshuizen kregen reeds vroeg
in den namiddag toegang tot het afgeschoten terrein
voor de societeit en werden op bier, brood en ham
onthaald. Ik verneemt dat een der commissarissen
(anderen zeggen de commissarissen —; ik geloof het
eerste, hoewel de delicatessen van den geveer het moei-
lijk maakt omtrent zulk een punt tot volkomen
zekerheid te geraken) van die societeit daardoor ook
die ongelukkigen in de feestvreugde heeft willen laten
deelen en tevens het beste bewijs van zijn goed hart
heeft gegeven.

De afdeelingen hebben gisteren avond en heden
ochtend nog wakker zitting gehouden; of liever,
heden ochtend was het al eene zitting van het Tiend-
verbond dat thans is geconstitueerd en waarvan het
bestuur vijf leden zal tellen, benoemd uit de vijf
gewesten die nog het zwaarst gebukt gaan onder den
last der tienden. Als zoodanig zijn aangewezen de
heeren: uit Zeeland I. G. J. van den Bosch, Utrecht
mr. J. van der Leeuw, Gelderland mr. D. van Meurs,
Overijssel mr. B. W. A. E. baron Sloet tot Oldhuis,
terwijl het bestuur zich later nog een lid uit Noord-
brabant zal toevoegen. De voorzitter van de alge-
meene vergadering zeide te regt. bij de mededeeling
heden morgen, dat men zich gezinszins voorstelt strijd
te voeren tegen den tiendheffer, maar uitsluitend tegen
de tienden, dat men alleen van wettelijke en sedelijke
middelen wensch gebruik te maken.

De weder ten 11 ure aangevangene algemeene ver-
gadering leverde nog andere belangrijke punten op.
In de eerste plaats noem ik daarvan het besluit om
twee adressen in te zenden aan de Tweede Kamer der
Staten-Generaal, successievelijk bij acclamatie genomen,
en wel 1º, tot uitdrukking van den wensch dat zoo
mogelijk weder op de Staatsbegrooing in uitgaaf
gebragt worde het artikel, benoemd voor de kosten
der Rijkscommissie voor statistiek, opdat die in-
stelling, welke gedurende haar kort bestaan reeds
gewichtige diensten bewees, bij vernieuwing haren
omniskenbaar nuttigen invloed ook voor den land-
bouw moge kunnen uitoefenen.

Een ander adres zal strekken om bij de Regering
aan te dringen op de afschaffing der tienden, en alzoo
ook op de aanneming van het deswege aanhangig
wetsontwerp, met dien verstande dat artikel 2 met
betrekking tot de bloktienende eene verandering
onderga, welke speciaal voor deze provincie van over-
wegend belang zou zijn, en verder daarin ook worde
opgenomen de faculteit der verwisseling van de
tienden in grondrenten, speciaal met het oog op de
toepasselijkheid van den bij het slotartikel toegezegden
vrijdom van zegel- en registratieregten voor alle hieruit
resortterende stukken.

Dat zijn geloof ik de twee meest belangrijke punten
die ook buiten af de aandacht zullen tot zich trekken.
Hijmede wil ik volstrekt niet beweren dat het overige
niet belangrijk was, maar wat zulks voor den boer
of landhuishoudkundige is, is het nog niet altijd voor
den Courantlezer. Ik ga daarom allerlei rapporten
en beraadslagingen over schapen en kaas, eene tuin-
bouwschool, allerlei cultures in de duinen, de Hol-
landsche en Holsteinsche boterbereiding, de longziekte
enz. stilzwijgend voorbij. Maar er is nog een punt
dat de vermelding dubbel waardig is. In eene der
afdeelingen is ter sprake gekomen het opmerkelijke
feit — vooral voor een landhuishoudkundig Congres
opmerkelijk — dat zich in de wildernissen van Afrika
twee republieken hebben gevestigd van Oud-Hollandsche
boeren; die een harden strijd hebben moeten voeren tegen
de overmagt der Engelschen; een moordend klimaat,
die trouw aan Hollands taal en zeden bleven en daar-
door het bewijs leverden dat de Hollandsch-Afrikaan-
sche boeren den haad nog wenschen te onderhouden
die hen aan Nederland bindt. Uit aanmerking daarvan
is het bestuur gemachtigd om aan de beide Presidenten
dier Republieken een pracht-exemplaar te doen toe-
komen van het verslag over het tegenwoordige Congres,
met eene missive waarin de hartelijkste wenschen van
het Congres zijn uitgedrukt voor den verderen bloei
en vooruitgang van die Staten.

ARNHEMSCHE STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Dagelijksche Vaarten met de Stoomschepen

ARNHEM I & II,

TUSCHEN
ARNHEM, WAGENINGEN, WIJK BIJ DUUR-
STEDEN, CULENBORG, VREESWIJK,
SCHOONHOVEN, ROTTERDAM
en omgekeerd.
Van ARNHEM naar ROTTERDAM, 's morg. 8 ure.
" ROTTERDAM naar ARNHEM, " 8 1/2 "
" Agent te Rotterdam de Heer J. P. DE COCK,
Bcompjes.

DE DIRECTEUR.

Rotterdam en Hull.

STOOMBOOTDIENST voor Passagiers en Goederen.

Het Engelsch Stoomschroefschip **SEA HORSE**,
Kapitein JOHN CROSS, vertrekt van ROTTERDAM
naar HULL Woensdag den 25 Junij, des
morgens vroeg.

Adres bij de Agenten **BOUTMY & Co.**

ROTTERDAM - ST. PETERSBURG, via KOPENHAGEN.

Het Stoomschip **HOLLANDER**, Kapit. VAN PUTTEN,
vertrekt den 10 Julij.

ROTTERDAM - BORDEAUX.

Het Stoomschip **BORDEAUX**, Kapit. WITTEN-
BERG, vertrekt den 10 Julij.

Deze Afsaart correspondeert met de **Mailboot**
van BORDEAUX naar BRAZILIË en LA PLATA.
Goederen voor PERNAMBUCO, BAHIA, RIO,
MONTE-VIDEO en BUENOS-AYRES worden te
Rotterdam met directe Connossemementen aangenomen.
Nadere inlichtingen bij **SMITH & Co.** te Rotterdam.

STOOMBOOTDIENST TUSCHEN

ROTTERDAM en BERGEN, via HULL.

Het Stoomschip **AMICITA**, Kapit. B. R.
KOEKKOEK, zal van hier naar BERGEN (via Hull)
vertrekken VRIJDAG 27 Junij, des morgens vroeg.
Adres bij de Agenten **D. BURGER & ZON.**

BONNETERIE CHEMISES SUR MESURE, CHS. COUCKE, 515, Hoogstraat.

SAVONULE LEBEL

van zuivere
Copaiva,
goedgekeurd door de Geneeskundige Faculteit te Parijs
als de voortreffelijkste van alle Capsules of Inspi-
reringen, om in weinig dagen de meest ingewortelde
Ziekten te genezen. Prijs 4 francs het Doosje.
Dépôts: te Rotterdam, bij den Heer ULRICH,
Apotheker, Leuvehaven; te Amsterdam, bij de Heeren
RUIS en WEISSENBRUCH, Bloemmarkt; te
's Gravenhage, bij den Heer SNABILIE.

HET GROOT GENEESMIDDEL VOOR ALLEN. Bekend door de geheele Wereld.

De PILLEN en ZALF van HOLLOWAY.

Veiligheid tegen Ziekten.
Wie zou zijne gezondheid voor schatten willen missen?
Het is evenwel vreemd, dat de menschen, die groote
sommen besteden om hunne goederen te verzekeren,
soms niet een paar schellingen over hebben voor de
verzekering van hunne gezondheid. Door de politie
zijn zij bevrijd van verliezen bij brand, door het stelen
als anderszins, en door de bezitting van de genees-
middelen van HOLLOWAY kunnen zij bevrijd worden
van de pijnen bij de ziekten. Dat iedereen dan toch
zijnne toevoegt neme te deze min kostbare en be-
veiligende middelen. Zij kunnen geene schade aan-
brengen, zij moeten altijd en in alle ziekten dienstig
werken, onder welke omstandigheden ook. De Pillen
van HOLLOWAY versterken de maag, voorkomen de
loombied, zuiveren het bloed en geven kracht aan de
zenuwen. De Zalf van HOLLOWAY verzacht en heelt
uitwendige kwalen. Algemeen moest men gebruik
maken van deze verzekering tegen ziekten.

De Zalf en Pillen moeten te zamen gebruikt worden
voor de genezing der volgende Kwaien.

Open Beenen.	Jicht.
Zwerende Borsten.	Lendenpijn.
Brandwonden.	Aambeijen.
Steenpijsten.	Rheumatiek.
Beijen- en Muskietenstek.	Schurft.
Winterhanden.	Zwerende Tepels.
Kanker.	Keelpijn.
Stijve Gewrichten.	Huidziekte.
Likdoorns.	Scheurbuik.
Melaatschheid.	Zeere Hoofden.
Zweren.	Puisten van alle soorten.
Ontsteking der Lever,	Wonden enz., enz.
Nieren en Baarmoeder.	

Zijn op franco aanvraag a contant te bekomen bij
den Heer J. M. VAN RENESSE, Depôthouder te
's Gravenhage; bij den Heer M. CLOOS, in de Vries-
sche Apotheek, Hang, bij de Zeevischmarkt, n. 441,
te Rotterdam, en bij den Heer J. STRAATMAN,
Hoofd-Depôthouder te 's Hertogenbosch; alsmede in
Holloway's Etablissement, te Londen, 244,
Strand, en te New-York, 80, Maiden-Laine.

Door het vermeerdert debiet zijn de prijzen als volgt:
Potjes Zalf . . f 0.80, f 1.85, f 3, f 7.05, f 13.85, f 20.95.
Doojes Pillen f 0.80, f 1.85, f 3, f 6.75, f 13.50, f 20.50.
NB. Bij ieder Dooje Pillen of Potje Zalf is een
papier gevoegd dat den Patienten aanwijst
hoedanig te handelen.

Onder onze ruime Sortering van allerhande

TOILET-ARTIKELLEN

bevelen wij bijzonder aan:

De Echte TANDZEEP van Dr. SUIN DE
BOUTEMARD, maakt de Tand en zuiver wit, zonder
het éenmal aan te doen, bewaart ze voor ziekelijke
aandoeningen en houdt den mond frisch. Het stuk
kost 40 Cents en is toereikende voor een half jaar.

De Echte Dr. BORCHARDT'S ZEEP
is zamengesteld uit fijne aromatische en etherische
Oliën en delstoffelijke bestanddeelen, verwijderd
puisten, schubben, leervlekken, zonnebrand, sproeten,
en geeft aan de huid door alle jaargetijden dat
fluweelige, verkrachtige en frische voorkomen, dat
de schoonheid zoo zeer verhoogt. Men gebruikt ze
met een wollen lapje, waarmede men de huid een of
tweemaal daags wast. De Prijs is 40 Cents.

**Gebr. LEDER'S BALSAMISCHE
AARDNOOT-OLIEZEEP**, die de huid reinigt
zonder stranning te veroorzaken, haar zachtheid en
lenigheid geeft en voor den invloed der weersver-
anderingen beveiligd, als koude, hitte, wind enz.
Het Stuk kost 20 Cents.

Dr. HARTUNG'S KRUIDENPOMADE
versterkt den groei van het haar en werkt zoo voor-
deelig, dat de laatste levenskiem in den knobbel weder
ontwikkeld wordt en een nieuwe wasdom begint. Zij
verhindert het uitvallen en ontijdig grijs worden,
maakt het krachtig, glanzend en golvend. Het glazen
potje is 75 Cents.

De KINA-OLIE van Dr. HARTUNG werkt
zeer weldadig op het Haar en is vooral bij Kinderen
zeer nuttig, daar zij het buitengewoon digt en fijn
als zijde maakt. Aan den Baard geeft zij een zachte
buigzaamheid, terwijl zij zich bijzonder onderscheidt
door de eigenschap de Haren een schoonen glans te
geven. De Flacon kost 75 Cents.

**Dr. BERINGUIER'S AROMATISCHE
KRONENGEIST**, een van de nieuwste producten
der Scheikunde, is een kostelijk, opwekkend en ver-
sterkend Reuk- en Waschwater. De Flacon f 1.

**Dr. BERINGUIER'S KRUBTER-
WURZEL 8L**, tot onderhouding en verfraaiing
van het Hoofd- en Baardhaar. Prijs per Flacon 60 Cents.

Amsterdam, VERKOOPHUIS.
Rotterdam, J. A. KLINGER & Co.
Bergen-op-Zoom, D. POWELS.

Brouwershaven, G. ALING.
Delft, Wed. J. T. WAGNER.
Dordrecht, Wed. J. VETH Jr.
Goes, Wed. C. VREEKE.
Gorinchem, H. BODERIJ.

Gouda, A. GOEDRAAD.
" Wed. A. C. SCHOUTEN.
" H. P. VAN FRANKENHUIZEN.

's Gravenhage, SACK & Co.
Leyden, L. G. DIRKS, Verkoop., Donkersteeg.
Hellevoetsluis, H. G. VAN STEEDEN.

Maassluis, P. POORTMAN.
Middelburg, J. C. KRUISSE.
Oostburg, Wed. P. J. GELHOED.

Schiedam, M. J. DE LANGE.
Sluis, Gez. JANSEN.
Steenbergen, W. VAN DER KAR.

Vlaardingingen, J. LAGERWERFF.
Vlissingen, A. M. KALBFLEISCH.
Willemstad, B. FRIDERICHS.

En in de bekende Depôts in de andere Steden.

Openbare Vrijwillige VERKOOPING.

De Notarissen **PAATS** en **NIERSTRASZ**, resi-
derende te Rotterdam, als last hebbende van hunne
Principalen, zijn voornemens om op Woensdag den
9 Julij 1862, des namiddags ten 5 ure, in het Lokaal
voor Publieke Verkoopingen, aan de Gelderschekade
aldaar, in het openbaar te Veilen en te Verkoop:
N.º 1. Een hecht, sterk, welonderhouden en zeer
aangenaam gelegen **HUIS**, met daarachter gelegen
OPEN GROND of TUIN en ERVE, aan den
Goudschen Singel, wijk 13, n.º 980, te Rotterdam,
Kadaster sectie D, n.º 1174; zijnde het Huis verdeeld
in BOVEN- en BENEDENHUIS, beide bevattende
onderscheidene goede **Vortrekken**, voorts **Keuken**,
Zolder, **Kelder** en vele **Gemakken**.

Grondbelasting over 1862 f 55.89.
Het Benedenhuis is in eigen gebruik en het
Bovenhuis Verhuurd tot den 1 Mei 1863, tegen
f 240 in het jaar.

Te aanvaarden den 1 November 1862.
N.º 2. Een voor weinige jaren nieuw gebouwd
WINKELHUIS, met **BOVENWONINGEN** en
ERVE, aan de zuidzijde van de Warmoezierslaan,
wijk 13, n.º 603o, te Rotterdam, Kadaster Sectie D,
n.º 2500.

Grondbelasting over 1862 f 45.
Verhuurd bij de maand, in vier gedeelten, te zamen
opbrengende f 402 in het jaar.

N.º 3. Een als voren nieuw gebouwd **WINKEL-
HUIS**, met **BOVENWONINGEN** en **ERVE**,
aan de Warmoezierslaan, belendende aan de west-
zijde het voorgaande Perceel, wijk 13, n.º 603p, te
Rotterdam, Kadaster sectie D, n.º 2501.

Grondbelasting over 1862 f 45.
Verhuurd bij de maand, in drie gedeelten, te zamen
opbrengende f 343.08 in het jaar.

N.º 4. Een als voren nieuw gebouwd **BENEDEN-
HUIS**, met **BOVENWONINGEN** en **ERVE**,
aan de Warmoezierslaan, belendende aan de westzijde
Perceel N.º 3, wijk 13, n.º 603q, te Rotterdam,
Kadaster sectie D, n.º 2502.

Grondbelasting over 1862 f 45.
Verhuurd bij de maand, in drie gedeelten, te zamen
opbrengende f 291.84 in het jaar.

De Percelen N.º 2, 3 en 4 zullen, na afzonderlijke
Veiling en Afslag, gecombineerd worden Afgeslagen
en zijn te aanvaarden den 1 Augustus 1862.

N.º 5. Omstreeks 7 Roeden **OPEN GROND**,
gelegen aan de Nadorstlaan, en strekkende tot halver
Sloot van de Tuinderslaan, te Rotterdam, Kadaster
sectie B, na. 992, 1524, 1525, 1974, 3242 en 3243.

Van dezen Grond is een gedeelte met den daarop
staanden Opstal (die niet in den Verkoop be-
gripen is) Verhuurd voor f 262.80 in het jaar,
en is het overige in eigen gebruik; — zullende
dit Perceel eerst in gedeelten worden Geveild
en ook in combinatiën worden Afgeslagen.

Te aanvaarden den 1 Augustus 1862.

De Percelen zijn te bezichtigen twee dagen vóór en
op den dag der Veiling, op vertooning van een Per-
missiebiljet, af te geven ten Kantore van de genoemde
Notarissen aan den Oppert, wijk 6, n.º 8, te Rotterdam,
alwaar tevens nadere inlichtingen kunnen worden
verkreuen.

De Openbare Verkoopning van den CAROUSSEL of MALLEMOLLEN.

aangekondigd tegen Dingsdag den 24 Junij 1862,
ten overstaan van den te Rotterdam residentenden
Notaris **W. H. VAN MEUKEREN**,

zal geen voortgang hebben.

Verkoopning in het Notarishuis.

HET STAANDE GOED,

behoorende tot de Verkoopning van den 19 Junij, zal
op **MORGEN**, Maandag 23 Junij 1862, des voor-
middags ten 10 ure, worden Verkocht.

PUBLIEKE VERKOOPING TE ROTTERDAM,

VAN TWEË EXTRA SNELVARENDE IJZEREN STOOMBOOTEN.

De Makelaars **F. N. Montauban van Swijndregt**,
W. van Dam H. H. Z. W. H. Montauban van Swijndregt,
B. C. D. Hanegraaf en **H. N. Montauban van Swijndregt**, te Rotterdam, zullen, op last van
hunne Meesters, op Dingsdag den 24 Junij 1862,
des middags ten 12 ure, in de Zaal aan de Scheep-
makershaven, wijk 1, n.º 499, publiek Verkoop:
TEN EERSTE:

De extra snelvarende in 1860 gebouwde IJZEREN STOOMBOOT Prins van Oranje,

met complete Machine van lage drukking en 50
Paardenkracht, benevens verdere Gereedschappen,
volgens Meetbrief lang 29 El 98 Duim, wijd 4 El,
hol 1 El 59 Duim, en alzoo groot, na aftrek der
Machinekamer, **129 Tonnen**.

TEN TWEEDE:

De extra snelvarende in 1855 gebouwde IJZEREN STOOMBOOT De Stad Roermond,

met complete Machine van lage drukking en 60
Paardenkracht, benevens verdere Gereedschappen,
volgens Meetbrief lang 33 El 10 Duim, wijd 4 El
50 Duim, hol 1 El 80 Duim, en alzoo groot, na aftrek
der Machinekamer, **165 Tonnen**.

Beide Booten zijn in de vaart geweest tussehen
Rotterdam en Roermond en bijzonder gunstig ingerigt
tot het vervoeren van Passagiers en Goederen.

Het LIGTERSCHIP Emile Auguste,

volgens Meetbrief lang 12 El 15 Duim, wijd 4 El
82 Duim, hol 1 El 65 Duim, en alzoo groot **96
Tonnen**, met deszelfs Mast en verdere Toebehooren,
zijnde op hetzelfde een Roef, ingerigt tot het houden
van een Kantoor.

De Stoombooten en het Ligterschip zijn liggende
in den Haringvliet, zuidzijde, alwaar dezelve dagelijks
kunnen bezigtigd worden.

De gewone **MAKELAARS** in **KRUIDENIERS-
WAREN** te Rotterdam zullen op Donderdag den
26 Junij 1862, des voormiddags ten 11 ure, vóór
het Pakhuys in de Bierstraat, wijk 1, n.º 501, publiek
Verkoop:

224 Vaatjes Zantische KRENTEN,

aldaar liggende en daags vóór en op den Verkoopdag
voor een ieder te zien.

Gerd. Duuring, A. C. Dalen, A. van Binsbergen.
J. Koff, J. F. Sauerbier, Leonard L. Jacobson, J.
Sinderam, L. J. Plemp van Duiveland, F. W. Eckstein,
J. T. Witkamp, J. G. van den Abeelen, G. Elink
Schaerman, Joseph Jacobson, Leonard J. Plemp van
Duiveland, Gerd. Sauerbier, W. Witkamp, C. M. F.
Koff, Leonard Jacobson Jr., A. C. Dalen Jr. en A.
van Binsbergen Jr., Makelaars te Rotterdam, zullen
Veilen op Vrijdag 27 Junij 1862, des voormiddags
ten 11 ure, aan het Pand Schotland, Leuvehaven,
wijk 3, n.º 353:

40 Vaatjes PRUIMEN.

C. A. SCHRÖDER, Makelaar, zal
op Maandag den 30 Junij 1862, des
avonds ten zes ure, te Amsterdam,
in de Nieuwe Stads-Herberg, aan
het IJ, Verkoop:

Een extra-ordinair, welbezeld, kopervast en in October 1861 te Sourabaja nieuw gekoppert FREGATSCHIP,

varende onder Nederlandsche Vlag,
GENAAMD
Admiraal van Heemskerck,

laatst gevoerd door Kapitein **J. Koning**, volgens
Meetbrief lang 45 Ellen, wijd 9 Ellen 3 Duim, n.
hol 6 Ellen 26 Duimen, en alzoo gemeten op **596
Lasten of 1131 Tonnen**. Breeder volgens
Inventaris, en berigt bij bovengemelden Makelaar, de
Cargadoors **DANIELS & ZON** en **ARMBAN**, te
Amsterdam, de Cargadoors **VISSER & VAN DER
SANDE**, te Rotterdam en Dordrecht.

Hetzelve Fregat ligt te Amsterdam aan de Werf
Hollandia, van de Scheepsbouwmeesters **BLOK & ZON**,
in de Groote Wittenburgerstraat.

VERKOOPING VAN Paarden, Rijtuigen enz.

VAN MARLE & DE SILLE zijn voornemens,
ten overstaan van den Notaris **E. A. ROEST VAN
LIMBURG**, op Dingsdag den 1 Julij 1862, des
middags ten 12 ure, aan de Nieuwe Stads-Herberg,
aan het Nieuwewerk te Rotterdam, publiek te Ver-
koop:

WERK- en VIGILANTE-PAARDEN, eene zoo
goed als nieuw zeer nette **BERLINE**, **BAROU-
CHETTEN** en **TENTWAGENS** voor 1 en 2 Paarden,
VIGILANTEN, **CHARRETTEN**, **TILBURY'S** en
meer andere **RIJTUIGEN**, **BOKKENWAGEN** met
Tuig, enz. Voorts 1 en 2 Paards **TUIGEN**, **HOOFD-
STELLEN** en **LEIDSELS**, **DEKKEN**, **ZWEEPEN**,
STALGEREEDSCHAPPEN, enz. — 's Daags te voren,
van 10 — 5 ure, te zien.

NB. Bij deze Verkoopning kan bijgebracht worden.

Openbare Vrijwillige VERKOOPING.

De Notaris **CAZAUX VAN STAPHORST**,
residerende te Rotterdam, is voornemens, ingevolge
autorisatie van de Arrondissements-Regtbank, op
Woensdag den 25sten Junij 1862, des namiddags ten
5 ure, in het Huis der Notarissen, aan de Gelderschekade
aldaar, in het openbaar te Veilen en vervolgens
aan de meestbiedenden of eerstinstijnenden te Verkoop:
N.º 1. Een hecht, sterk en wel ter Nering staand
HUIS, waarin de **Affaire in Melk, Boter,
Kaas** enz. sedert vele jaren met goed succes is uit-
geoefend en alsnoeg wordt voortgezet, met **BOVEN-
HUIS en ERVE**, staande en gelegen te Rotterdam,
aan de zuidzijde van de Prins-straat, wijk 9, n.º 446,
belend ten oosten de Heeren **B. Spatz** cum suik-
ten westen den Heer **P. Schravensande**, strekkende
van de Prinsstraat tot aan den Heer **L. Gaderou**,
Kadaster sectie L, n.º 842.

In de Grondbelasting over 1862 aangelagen tot
f 28.21.

Zijnde het Benedenhuis verhuurd tot 1 Mei 1863
tegen f 250 's jaars, en het Bovenhuis in eigen gebruik.
Te aanvaarden 1.º Augustus aanstaande.

N.º 2. Een hecht, sterk, voor weinige jaren
nieuw gebouwd **PAKHUIS** met **ZOLDERS en
ERVE**, staande en gelegen te Rotterdam, aan de
zuidzijde van de Banketstraat, wijk 9, n.º 216,
belend ten oosten den Heer **P. N. Storm**, ten westen
den Heer **J. B. Melis**, strekkende van de Banketstraat
tot aan den Broodgang, uitkomende op de Vest.
Kadaster sectie L, n.º 998.

In de Grondbelasting over 1862 aangelagen tot
f 17.74.

Verhuurd tot 1 Mei 1863 tegen f 210 in het jaar.
Gemelde Percelen zullen twee dagen vóór en op
den dag der Veiling kunnen worden bezigtigd, op
vertoon van een Permissiebiljet, afgegeven door ge-
noemden Notaris **CAZAUX VAN STAPHORST**,
ten wiens Kantore aan het Westnieuwland te Rot-
terdam, intusschen nadere inlichtingen te bekomen zijn.

Openbare Vrijwillige VERKOOPING.

De Notarissen **ADRIAAN LORIE** en **JACOB
VAN VOLLENHOVEN Junior**, residerende te Rot-
terdam, als last hebbende van hunne Principalen,
zijn voornemens op Woensdag 9 Julij 1862, des na-
middags ten 5 ure, in het Notarishuis aan de Gel-
derschekade te Rotterdam, in het openbaar te Veilen
en te Verkoop:

N.º 1. Een kapitaal, hecht, sterk, zeer logeabel
en allergunstig gesitueerd **WOONHUIS**, met
KANTOOR, spacieuse **VOORKAMER** en **ZAAL** en
een aantal andere **VERTREKKEN**, ruime **KEUKEN**,
KELDER, **ZOLDERS** en verdere **Commoditeiten**,
alsmede zeer ruim **PAKHUIS**, boven den hoogst
bekenden vloed, waarvan een gedeelte is afgeschoten
ten behoeve van het Woonhuis, en **ERVE**, heb-
bende het Kantoor ook afzonderlijk in- en uitgang
door den Gang van het Pakhuys, staande en gelegen
te Rotterdam, aan de w/z. van de Leuvehaven,
strekkende tot en achter uitkomende aan den Schie-
damschendijk, wijk 3, n.º 290, Kad. Sectie H. na. 192
en 193, groot 3 Roeden 67 Ellen.

Grondbelasting over 1862 f 154.36.
Te aanvaarden 1 November 1862.

N.º 2. Een hecht, sterk en gunstig gesitueerd
PAKHUIS, met **ZOLDERS en ERVE**, staande
en gelegen te Rotterdam, aan de o/z. van de Koning-
steeg, tussehen de Gelderschekade en de Wijnstraat,
wijk 2, n.º 80, Kad. sectie G, n.º 141 en 142, groot
1 Roede 22 Ellen.

Grondbelasting over 1862 f 49.69.
Verhuurd in 4 Percelen per jaar en per maand
(zie Aanplakbiljet), te zamen voor f 646 's jaars.

Te aanvaarden den 1 September 1862 of vroeger.
Te bezichtigen 2 dagen vóór en op den dag der
Veiling, van 10 tot 3 ure, mits voorzien van een
Toegangbiljet, verkrijgbaar ten Kantore van genoemde
Notarissen, aan de Gelderschekade, wijk 2, n.º 59,
of aan de Wijnhaven, wijk 1, n.º 371, te Rotterdam,
alwaar inmiddels nadere informatie te bekomen zijn.

A F S L A G.

De **HUIZEN en ERVEN**, staande en gelegen
in den Starrengang, aan de w/z. der Schrijnwerkerssteeg,
wijk 4, n.º 288 en 289, te Rotterdam, Woensdag 11.
door den Notaris **HENDR. JOHS. VAN DER
HOEVEN**, in het Locaal der Publieke Verkoopingen,
aan de Gelderschekade te Rotterdam, geveild, zullen
op Woensdag den 25 Junij 1862, des namiddags ten
5 ure, door genoemden Notaris, ter zelfder plaatse,
worden **Afgeslagen**.

Het HUIS,

met **BOVENWONINGEN en ERVE**, staande
en gelegen aan het gedempte Doelwater, nabij het
Haagscheveer, te Rotterdam, wijk 6, n.º 393, 11.
Woensdag door de Notarissen **DALLEN, LAMBERT
en VAN WIJNGARDEN**, in het Locaal der
Publieke Verkoopingen, aan de Gelderschekade te
Rotterdam, geveild, zal op Woensdag den 25 Junij
1862, des namiddags ten 5 ure, door voornoemde
Notarissen, ter zelfder plaatse worden **Afgeslagen**.

VERTREK der SPOORTREINEN.

Hollandsche Spoorweg.
Van Rott. naar Amsterdam: 7.5, 9.5, 10.35, 1.40, 3.25, 8.
" " alleen n.º 's Hage: 5.45 's namid., 9.50 's avond.
" Amst. naar Rotterdam: 7, 9, 11.40, 2.30, 4.30, 7.
" 's Hage n.º R. 6.45, 9.13, 10.46, 1.48, 4.15, 6.43, 8.45, 9.53
Aankomst te Rott.: 7.26, 10, 11.30, 2.35, 5, 7.30, 9.30, 10.45
Vertrek van: **Rijn-Spoorweg.**
Rotterdam: 6.30, 8.15, 10.30, 11.40 (werk.), 12.25, 2.20,
4.05 (werk.), 5.50, 7.0, 9.
Amst.: 6.55, 8.20, 8.30, 11.05, 12.30, 2.40, 4.25 (werk.),
6.25, 8.3, 9
Arnh.: 6.10 (werk.), 7.45, 10.20, 12, 1.55, 6.05, 7.45.
Utrecht n. Rotterdam: 5.50, 8.15, 9.05, 12.20, 1.20, 3.40,
5.30 (werk.), 7.40, 9.45.
Gouda n. Rotterdam: 7.10, 9.04, 9.35, 1.15, 1.57, 4.37,
6.24 (werk.), 8.18, 10.32.
Aank. te Rott.: 8.20, 9.40, 10, 1.50, 2.25, 5.10, 7 (werk.),
8.40, 11.10

Spoorweg Antwerpen-Rotterdam.

Van Rotterdam: 10.30 's morg. en 3.10 's namid.
" Breda: 6.45 's morg., 12.50 's mid. en 5.35 's namid.
de laatste alleen tot Antwerpen en Moerdijk.
" Antwerpen: 7.50 's morg., 12.20 's mid. en 5.50 's namid.
de laatste alleen tot Breda en Moerdijk.

Gedrukt en uitgegeven bij G. en C. A. van Reyne,

te Rotterdam.

WATEN-GENERAAL. Eerste Kamer.

Zitting van Zaterdag 21 Junij.

Aan de orde zijn de algemeene beraadslagingen over het wetsontwerp tot nadere regeling van het gebruik van het koloniaal batig slot van 1859.

De heer *Hartsen* (moeijelijk te verstaan), lid van de Commissie van Rapporteurs, neemt het antwoord op de Regering, welke de bewering, als of zij er naar streeft om in het uitvoerstelsel zoodanige veranderingen te brengen, dat de baten van onze O. I. bezittingen in geld tot 'slands kas zullen vloeijen, minder juist gesteld heeft genoemd. Hij geeft te kennen, dat de verklaring der Regering in de andere Kamer daartoe heeft geleid. Hij vraagt zich af: welk is het stelsel des Ministers, gelijk dit blijkt uit zijne verklaringen in de andere Kamer en uit zijne Memorie van Beantwoording? „De wensch, het streven der Regering is, dat langzamerhand en met behoedzaamheid in Indië een toestand worde geboren en ontwikkeld — en waartoe zij vermeent gehouden te zijn door het voorgeschrevene bij de wet. — waardoor de belasting, welke door den inlander thans ten deele in arbeid wordt gebracht, van hem in haar geheel in geld kunne worden gegeven. In plaats van de opbrengst van dien arbeid te ontvangen in producten in natura, uit welke verkoop slechts bij voldoende prijzen baten voor 'slands kas worden verkregen, wenschte de Regering eene opbrengst in geld.” Hij ziet in het stelsel van den Minister de zucht om het cultuurstelsel door particuliere industrie te vervangen. Te vergeefs zoekt hij in de wet eene aanwijzing, waardoor dit stelsel wordt gewettigd. Art. 56 van het Regerings-reglement brengt niets anders mede dan instandhouding der cultures, tot dat eene nadere regeling zal zijn in het leven geroepen. Spr. herinnert aan de ongerustheid, in den vorigen jaer in het land ontstaan. Toen gold het *aanranding* van het tegenwoordig systeem. Hij meent, dat die ongerustheid nu te meer te pas komt, nu het geldt *vernietiging* van het systeem. Nu zegt de Regering wel is haar antwoord: „De Regering, evenzeer bedacht op het welzijn van het Moederland als op dat van dezelfs Overzeesche bezittingen, zal, wanneer het oogenblik daar is, dit gewichtige punt maken tot een onderwerp harer meest belangstellende zorg.” Wie zal dat beslissen? Welke zullen de gevolgen zijn van dat streven, van dien maatregel? De Regering zegt verder: „Dan kan en moet ook van den inlander trapsgewijze geldelijke belasting worden gegeven; dan zal de inlander tot de betaling in staat zijn. Maar de Regering zij magte alle gevallen te voorzien? Spreker vreesst rijzing van arbeidsloon en te groote duurte der producten, vernietiging van het cultuurstelsel, ondergang van het finantiewezen, ondergang van de bronnen van welvaart. Na hetgeen in de Kamer is in het midden gebracht omtrent de finantiële inconsequentie van dit stelsel, acht spreker het onnuttig van zijne zijde daarop te wijzen.

In het breede zet hij uiteen, dat de vrees voor daling der Gouvernements-producten, welke de bestrijders van het tegenwoordige stelsel bezielt, overdreven is te achten, en somt de omstandigheden op, welke veeleer eene rijzing doen vermoeden. De strekking van den Minister is volgens hem de cultures over te brengen in handen der particulieren, ten koste der belangen van het Moederland en de koloniën. Particuliere nijverheid wil spreker ondersteunen, verdedigen, waar hij kan, maar niet wanneer die verdediging zoude strekken ten koste van ons finantiewezen. Wel zegt de Regering: „Maatregelen van meer ingrijpenden aard en waaronder kunnen worden verstaan het wijzigen van belastingstelsels, het uitbreiden of wel inkrimpen der Gouvernements-cultures enz., zullen door haar slechts in overleg met de Wetgevende Magt worden tot stand gebracht.” Maar juist de groote vraag is, wat onder maatregelen van meer ingrijpenden aard moet worden verstaan? Spreker verstaat daaronder geheel andere maatregelen dan de Minister bedoelt. Het consignatie-stelsel. De Regering wil het „niet geheel laten varen,” dan toch zeker voor een gedeelte, voor een goed gedeelte. Maar om welke reden zal de Regering dit stelsel voor een gedeelte laten varen? Vorderen dat de belangen van handel en scheepvaart, of vorderen zij niet juist het tegendeel? De zoogenaamde leg-koffij. Schijnbaar ondergeschikt, is dit punt echter van groot gewicht. Spreker betooft het nut der koffij, omdat men daardoor verkrijgt eene verscheidenheid in sorteringen, die ten gevolge heeft dat ieder gegadigde zich op onze markt naar zijne keuze kan voorzien. Spreker dringt eindelijk aan op de overlegging van de stukken nopens het gebeurde te Cherbon, en wijst op de nadeelen, welke de schatkist zal kunnen ondervinden ten gevolge van het in Indië bestaande gebrek aan zout.

In den aanvang der rede van den heer *Hartsen* treedt het Japansche Gezantschap de vergaderzaal binnen.

Da heer van *Swinderen* had niet het voornemen het woord te voeren; maar naar aanleiding van de intrede van het Gezantschap in deze vergaderzaal, acht hij zich verplicht de opmerking te maken, dat die komst het beste bewijs oplevert, dat men in Japan afziet van het stelsel van afsluiting, en dit geeft hem aanleiding tot het rigten van de vraag aan den Minister, of de groote ontwikkeling in Australië niet van grooten invloed zal zijn op den verkoop van producten in onze overzeesche bezittingen? Spr. hoopt, dat het Gezantschap zal waarderen de welwillendheid, betoond, en de hulde, gebracht door het Nederlandsche volk aan dat Gezantschap, en om zich te bedienen van eene in het Oosten geliefde beeldspraak, hoopt hij, dat de schitterende zon van het Costen niet zal gekomen zijn in het verre Westen, om daar in het lager land onder te gaan, maar om te koesteren en te kweken de van ouds bestaande goede gezindheid en handelsgemeenschap tusschen Nederland en Japan. Hij hoopt, dat daardoor moge worden aangekweekt de staatkundige gemeenschap tusschen beide Rijken. (Toewijching.)

De heer van *der Oudermeulen* licht nader toe hetgeen in het rapport van de Kamer voorkomt nopens de wenschelijkheid van het behoud der leg-koffij.

De heer *Fransen van de Putte* merkt op, dat er voor de Vertegenwoordiging bijkans geen andere

gelegenheid bestaat om koloniale kwestien te behandelen dan bij de beraadslaging over het koloniaal batig slot. Intusschen heeft hij zich de vraag voorgesteld, of het geen zaak ware die discussie ditmaal te verlaten tot de behaandeling der begrooting van koloniën. Wij hebben toch nu een geheel nieuw Ministerie. een nieuwen Minister van Koloniën en een nieuwen Gouverneur-Generaal. Behalve de Ministers van Binnenlandsche Zaken en van Marine, zijn de tegenwoordige Ministers ons in die betrekking ten eenemale vreemd. Wat nu het Moederland betreft, daar is het Ministerie gebonden aan de vastgestelde begrooting, maar met de koloniën is het geheel anders. Hij gevoelt zich dus gedrongen om toch te spreken, omdat er nog niet genoeg licht is opgegaan, dat hij intusschen nuttig acht voor het Land. Hij zal evenwel kortheid betrachten, te meer, omdat er buiten de Kamer verschillende geruchten in omloop zijn. Spr. gaat nu verschillende punten na, door den Minister behandeld, zoowel in de andere als in deze Kamer. De antwoorden en inlichtingen des Ministers komen hem niet voldoende voor. Dit is o. a. het geval met de uitbreiding van de koloniale behoeften. Sedert de laatste elf jaren is dat bedrag steeds vermeerderd en heeft er een vooruitgang van 27 miljoen plaats. Als dat proces duurt, zijn wij gauw aan het eind. Ook nopens de prijzen bij den verkoop van producten op Java of hier te lande wenschte hij nadere inlichting. Hij heeft ook niet juist vernomen, of de verdere werking van de Handel-Maatschappij bij de wet zal worden geregeld en waartoe zich haar werkring in het vervolg zal bepalen. Verder vernam hij gaarne, of het in de zienwijze van het Ministerie ligt om onze magt en ons gezag in de Overz. bezittingen nog verder uit te breiden. En wat nu de hoofdzaken betreft, heeft een vroeger Minister er groot bezwaar in gevonden om de Gouvernements- en de particuliere cultures te gelijktijdig naast elkander te doen gaan, en dat toen de vrees is geopenbaard, dat dit op vernietiging der voordeelen zal uitloopen. Hij acht het uiterst moeijelijk om in bestaande zaken in eens eene geheele verandering te brengen, en hij ziet daarom de ontwerpen, die de Minister heeft toegezegd, met de grootste belangstelling te moeten. Ten opzichte van het finantiële gedeelte begrijpt hij den Minister volstrekt niet. Zoo daaronder eene losmaking verstaan wordt van hetgeen zoo vele voordeelen aan den Staat heeft afgeworpen, dan wordt hij bezorgd. Vaststelling van de koloniale begrooting bij de wet acht hij wenschelijk, vooral wanneer er een bestendig ministerie en een bestendig bestuur in Indië zijn zou. Maar wat zal het nu wezen? Men zal de begrooting zeer ruim moeten stellen, of het regeren in Indië zal eens onmogelijkheid worden. Ook vraagt hij, hoe de controle over het geldelijk beheer van de koloniën zijn zal, en of dit met de Nederlandsche Rekenkamer in verband zal worden gebracht. Gaarne vernam hij ook, welke de verhouding is van den Minister met den tegenwoordigen Gouverneur-Generaal. — Eindelijk vestigt hij de aandacht van den Minister op het groote belang onzer West-Ind. koloniën, niet alleen wat de emancipatie betreft, die weldra zal worden behandeld, maar met het oog wat die bezittingen eenmaal zijn geweest, en wat zij kunnen worden.

De heer *Schimmelpenninck van der Oije* herinnert, dat hij bij eene vorige gelegenheid zijn gevoelens heeft kenbaar gemaakt. Hij verneemt zich dan ook in vele opzichten met hetgeen heden door den eersten spreker is gezegd, meer bepaaldelijk wat betreft de maatregelen, nopens den opium en het zout genomen, waarvan hij niet dan nadeel verwacht. Hij ziet daarin eene nieuwe bijdrage, dat men het bestaande wijzigen, om daarvoor iets geheel nieuws en geheel onbekends in de plaats te stellen, zoodat hij vreesst dat wij ons op eene helling begeven, waarbij de afgrond voor ons ligt. Hij zal zich alleziens verheugen, wanneer er eene goede comptabiliteitswet wordt aangehouden. Maar wanneer het doel van den Minister is om ons geheel onafhankelijk te maken van de O.-I. hulponderingen, dan acht hij het roekeloos daaraan de hand te slaan. Hoe groot voorstander hij ook is van den aanleg van spoorwegen, zoo geloofde hij echter dat men ze niet te duur moet kopen, te meer, omdat hij niet inzielt dat ze in Indië op eene zoo groote schaal behoeven te worden aangelegd. Hij geloofde, dat hij nooit zijne toestemming aan begrotingswetten voor de koloniën zal geven, omdat hij die in strijd oordeelt met de Grondwet. Wel werd daartoe in der tijd het voorstel gedaan, maar het werd niet in de Grondwet opgenomen. Bovendien, zoodanige begrooting zou men jaren vooraf moeten vaststellen en daarbij eene speling van ettelijke millioenen laten. Nu heeft hij weinig aan fictien, en daarom zou hij dergelijke begrooting nooit kunnen goedkeuren. Zijne vrees is na al hetgeen hij vernomen heeft niet weggenomen, dat onze finantien, door al hetgeen men op het oog heeft, op eene schromelijke wijze in de war zullen geraken.

De heer van *Nispen van Pannerden* meent, dat het verslag der Kamer de oplettenheid van ieder lid der Vergadering en ook van de Regering verdient. Immers daaruit blijkt, dat een zeker getal leden hun gevoelens niet heeft geuit; dat anderen geoordeeld hebben dat de Minister zijn stelsel niet voldoende heeft blootgelegd, en dat allen, in meerdere of mindere mate, hunne ongerustheid over de beginselen van den Minister hebben kenbaar gemaakt. Slechts één lid begreep, dat deze Min. zijn stelsel beter dan zijn voorganger ontwikkelde, en dat men in allen gevallen dien waarborg had, dat alles bij de wet zou worden geregeld. Dat verslag der Kamer is naar zijne overtuiging nauwkeurig. Ook de Memorie van Beantw. verdient belangstelling. Vraagt hij nu, of dat antwoord van den Min. de ongerustheid der leden zal wegnemen, dan zegt hij: de toekomst alleen kan dit beslissen. Voorts merkt hij op, dat wij nu door den Min. tot eene geheel andere uitlegging van art. 56 Reg.-regl. gekomen zijn. Het is een stelstel, dat overeenkomt met dat, hetwelk het hoofd der koloniale oppositie in de andere Kamer steeds heeft volgehouden. Het is intusschen eenszins gebleken, dat door de invoering van dat stelsel zullen behouden worden de voordeelen, die wij tot hertoe uit de overzeesche bezittingen hebben getrokken. Het is hem ook niet gebleken, welke eigenlijk de voornemens van den Min. zijn; of namelijk de uitvoering van de overige aliën's van art. 56 reeds zóó ver is gevorderd om het door hem ontwikkelde stelsel in toepassing te brengen, en of er nog jaren moeten verlooping eeren men het plan wil verwezenlijken. Al verder komt hij op tegen eene zinsnede van de Memorie van Beantwoording, volgens welke de Gouvernements-cultures stationnair zouden blijven, en hij vraagt, of stationnair blijven niet reeds teruggang is? Overigens vraagt hij, of er door den Min. reeds aanschrijvingen aan de Indische Regering gerigt zijn om in den door hem bedoelden geest werkzaam te zijn. De beraadslagingen, die heden worden gevoerd, zullen uit den aard der zaak onvruchtbaar zijn, omdat het hier slechts eene wet van vorm geldt. Maar er kunnen weldra nadere beraadslagingen plaats vinden, en dan zullen door den Min. duidelijk moeten worden aangegeven, welke zijne beginselen zijn. De aangekondigde wet

nopens het beheer en de verantwoording der koloniale geldmiddelen door art. 60 der Grondwet gevorderd, zal daartoe eene geschikte gelegenheid aanbieden. De koloniale vraagstukken vorderen gebiedend oplossing. Moge de Regering zich in staat stellen de belangen van Moederland en Koloniën bij die behandeling wel te behartigen!

De *Minister van Koloniën* zegt dat, als hij nagaat het gesprokene door de geachte sprekers, hij meent dat de algemeene strekking deze is: dat men wenschte in allen deele ingelicht te worden omtrent de rigting van dit Ministerie en vooral van den Minister van Koloniën in het beheer der gewesten in de Oost gelegen, gewesten die zoo nauw en met zooveel banden aan het Moederland verbonden zijn. Reeds in de andere Kamer is door den Minister van Binnenl. Zaken gezegd dat daar, waar steeds ongerustheid bestaat, nimmer gerust te stellen is. De Minister herhaalt, wat hij reeds vroeger gezegd heeft, dat het Kabinet en in het bijzonder de Minister van Koloniën niets beoogt. Wat de ongerustheid zou kunnen gaande maken. Wij willen niet anders dan behouden wat voor het Moederland en de Koloniën goed en deugdzzaam is. Maar men doet den geest des tijds en de algemeene strekking der ontwikkeling te kort, wanneer men niet bij dat behoud tevens volgt den algemeenen maatschappelijke vooruitgang. Als die beginselen op den voorgrond staan, dan kan men van dit Gouvernement niet verlangen eene vasthoudendheid aan toestanden die veranderd zijn. Het zijn deze gronden welke de Min. meent dat de wetgever voor oogen heeft gehad bij de vaststelling van het Regerings-reglement, en hij meent, dat die artikelen, waarop vooral in deze Vergadering gewezen is de Uitvoerende Magt dwingen om den weg te volgen waardoor deze ontwikkeling is te verkrijgen. Het is art. 56 en de daarmede in verband staande artikelen, die de Regering moeten nopen om langzamerhand af te zien van het behoud van datgene, wat onder vroegere toestanden nuttig en noodzakelijk kan geweest zijn. De Min. heeft in de andere Kamer en in zijn antwoord op het Voorloopig Verslag trachten duidelijk te maken, dat art. 56 als een dure plicht aan elke Regering voorschrijven, het behoud der Gouvernements-cultures, dat zijn die cultures, berustende op den arbeid van de inlanders, en dien de Souverein van zijne onderdanen vordert tot voorziening in de behoeften van den Staat, op zoodanige wijze als de Indische wetten voorschrijven. Hij heeft daarbij tevens gezegd dat die arbeid zijne grenzen moet hebben, maar tevens dat van meer arbeid meerdere opbrengst is te verwachten. Als dus aan den eenen kant perken gesteld worden, dan moet het ook aan den anderen kant mogelijk zijn meer te verkrijgen dan men thans erlangt, namelijk vermeerdering van de waarde. Naar mate de maatschappij meer voortbrengt, neemt ook de welvaart der maatschappij toe, en kan men meer besteden voor het onderhoud onzer huishouding. Met deze algemeene beginselen voor oogen, meent de Minister dat het de rigting van elke Regering moet zijn, om in Oost- en West-Indië een toestand te creëren, waardoor de arbeid zoo min mogelijk gevorderd wordt als belasting-middel, maar de arbeid zóó wordt ingerigt, dat verkregen wordt eene waarde die belastbaar is. Als nu deze geachte Vergadering overtuigd is, dat de Minister niet op het oog heeft om in eens al het bestaande af te schaffen, dan zal zij ook overtuigd zijn, dat hij niet in staat is alles met toovereslag te veranderen, maar dat het 't streven der Regering is om tot een anderen toestand te geraken.

De Minister gaat alsnu over tot beantwoording der verschillende vragen: In de eerste plaats is gevraagd hoe men het finantiewezen zal brengen in verhouding tot de belangen van het Moederland, en of het goed is in dat opzigt Indië los te maken van het Moederland. Als men zich stelt op het standpunt waarop elk Nederlander zich moet stellen, dan moet de Nederlandsche Staat wenschen dat zijne finantien in zoodanigen toestand komen en blijven, dat men niet meer behoef te rekenen op inkomsten uit Indië. Maar dit neemt niet weg dat, zoo lang onze Indische bezittingen een integreerend deel van Nederland uitmaken, de Nederlandsche Staat ook recht heeft hen te doen bijdragen tot instandhouding der algemeene huishouding. De Minister herhaalt wat hij reeds in de andere Kamer gezegd heeft, dat de uitkomst, die de Regering zich voorstelt, door elk Nederlander moet worden beoogd, maar dat natuurlijk niet kan worden opgegeven binnen welk aantal jaren die toestand zal geboren worden. Hij heeft ook gezegd, dat het zijne taak niet was om aan te wijzen, waarop men te werk zou gaan om die finantiële afscheiding te verkrijgen, maar dat dit was overgelaten aan den Minister van Finantien. Het streven van dit Kabinet, en vooral van den Minister, zal zijn om Nederland zoo lang mogelijk niet alleen de indirecte voordeelen, maar ook de directe voordeelen te laten genieten, die het Moederland thans heeft en waarop het aanspraak kan maken wegens de bescherming van onze uitgebreide bezittingen. Het streven van het Kabinet zal ook nimmer zijn om terug te komen tot den toestand van vóór 1833, maar het streven zal wezen om die verdere uitzetting en ontwikkeling aan al die elementen in de Indische gewesten te geven, welke daarvoor vatbaar zijn.

2º, is gevraagd of de particuliere industrie geen nadeel zal toebrengen aan de Gouvernements-cultuur. De Min. meent die vraag ontkenend te kunnen beantwoorden: De particuliere industrie bestaat reeds veel langer in de Oost dan de Gouvernements-cultures, die zich naast de particuliere industrie gevestigd heeft. Het streven der Regering is om, met behoud der Gouvernements-cultures, gezuiverd van hare verkeerde heden en misbruiken, de wankelende bescherming der particuliere industrie op hechte grondslagen te vestigen. En het is met het oog hierop, dat de Min. vermeent deswege in het ontwerp, dat hij omtrent dit onderwerp erlangt aan de Kamer hoopt in te dienen, eenige bepalingen te moeten opnemen.

3º, vroeg men wat er is van de verhuuring van gronden in de Preanger-Regentschappen, en of dit niet schadelijk zal zijn voor de Gouvernements-cultures. De Min. geloofde niet dat de uitgifte van contracten aan particulieren tot nadeel voor de Gouvernements-cultuur zal strekken. Bovendien zijn er in die uitgebreide residentie nog 130,000 bouws woeste gronden, die met koffij beplant kunnen worden.

4º, het consignatie-stelsel. Men zeide dat de Minister niet genoegzaam zijne zienwijze daaromtrent had uitgedrukt, en niet voldoende had aangegeven tot welke grenzen hij dit wil terugbrengen. De Minister vermeent deswege in de Tweede Kamer voldoende zijne meening te hebben geuit. Hij is overtuigd, dat het consignatie-stelsel iets is, waaraan vele belangen in Nederland verbonden zijn, en dat het niet geheel kan worden opgegeven dan bij eene algeheele vernietiging der Gouvernements-cultures. Zoo lang nu onze Regering in Indië een gedeelte der inkomsten ontvangt in producten, is onze Regering verplicht een gedeelte dier producten te brengen op eene andere markt dan de Indische. Het consignatie-stelsel kan dus eerst dan worden opgegeven, wanneer de Regering geen inkomsten meer in producten geniet. Maar

de Minister kan dit niet toegeven dat het consignatie-stelsel in alle opzichten moet behouden blijven, want daardoor zou het aantal koopers gaandeweg vermindere. De Minister meent, dat de kwestie van het consignatie-stelsel en den verkoop van producten in Indië getoetst moet worden aan de vraag, op welke wijze men de noodige gelden op de minst kostbare wijze verkrijgt, en dit hangt grootendeels af van den stand van den wissel.

5º, de leg-koffij. Men acht het behoud daarvan eene wenschelijke zaak voor de Nederlandsche markt. Maar dit is het gevoelen van den handelsstand en dit is ook een der redenen waarom men de leg-koffij behoudt, niettegenstaande dit aan de Regering meer kost dan de voordeelen die men er van erlangt. Uit mededeelingen in den jongsten tijd ontvangen is echter gebleken, dat er in die leg-koffij ongedierte voorkomt, waardoor zij voor algeheele vernietiging vatbaar wordt. Het is dus de plicht der Regering om met naauwgezetheid na te gaan of het niet geraden is van dat stelsel af te gaan.

6º, nopens de Cheribonsche aangelegenheden en de verwickelingen daar ontstaan, heeft men den wensch geuit, dat de stukken daaromtrent niet aan de kennismaking der Vertegenwoordiging worden onthouden. De Minister heeft reeds in de Tweede Kamer mededeeld, dat het in zijne bedoeling ligt al de stukken, voor zoover zij daarvoor vatbaar zijn, te zullen mededeelen. Hij blijft daarbij perzisteren, maar voegt er bij dat deze geheele zaak nog niet in staat van wijzen is. Zoodra mogelijk zullen echter al de stukken worden mededeeld.

7º, de comptabiliteitswet en de vaststelling der koloniale begrooting bij de wet. De Minister zal omtrent de eerste wet thans in geene breede uitweiding treden, omdat die wet in hare wording is en hij die erlangt aan de beoordeeling der Wetgevende Magt hoopt te onderwerpen. Alsdan zal het eene geschikte gelegenheid zijn om het voor en tegen van de vaststelling der Indische begrooting bij de wet te doen kennen, en te onderzoeken of dit mogelijk, nuttig en noodig is. Na rijpe overweging is de Minister tot de overtuiging gekomen dat die begrooting bij de wet moet worden vastgesteld, omdat de Vertegenwoordiging daardoor ook invloed zal kunnen uitoefenen op de uitzetting der uitgaven in Indië, terwijl aan den anderen kant de Vertegenwoordiging daardoor ook in de gelegenheid zal zijn om, zoo de Regering niet tijdig genoeg bedacht moet wezen op het scheppen van nieuwe inkomsten, daarop te wijzen.

8º, de verhouding van den Minister van Koloniën en den Gouverneur-Generaal. De Minister kan niet anders zeggen dan dat, voor zoover hem bekend is, die verhouding goed en wenschelijk is en dat door de Regering niet anders beoogd wordt dan het behoud van dien toestand. Zoo lang de Gouverneur-Generaal de rigting van het Kabinet volgt, is dan ook geene andere verhouding te wachten.

9º, had men nadere inlichtingen verlangd omtrent de werking van den maatregel tot vermindering van het gebruik van opium. De Minister is echter nog te kort aan het bewind om reeds nu de werking van dien maatregel goed te kunnen overzien. Maar hij geloofde toch, dat door dien maatregel wel het doel zal worden bereikt; men zal daardoor gaandeweg het gebruik van opium trachten te weren. En daarom moet men er ook niet tegen opzien om zich daarvoor des noods eene geldelijke opoffering te getroosten.

10º, vermeende men dat de kwestie van het gebrek aan zout nog niet voldoende was toegelicht. De Minister antwoordde dat die toestand vooral te wijten is aan het vermeerdert verbruik van zout in onze Oost-Indische Bezittingen, en ten andere omdat men vermeende eenigen tijd eenige zoutpannen te kunnen missen. Men kan daarom niet zeggen dat er op dit oogenblik gebrek aan zout is, maar dit zou alleen te vreezen zijn als men niet de noodige voorzorgmaatregelen nam. De voorraad zout is voldoende tot de helft van juli 1863. Maar de Regering heeft gemeend maatregelen te moeten nemen om elken schijn van gebrek op zeker tijdstip te voorkomen. Men zal dan ook trachten om de zout-fabricatie in Indië op betere grondslagen te vestigen.

11º, de spoorwegen op Java. De Minister zegt, dat het niet in de bedoeling ligt om in eens op Java een net van spoorwegen te leggen, maar alleen om die gedeelten van Java van spoorwegen te voorzien, waardoor nieuwe markten en nieuwe handelswegen kunnen worden geopend; als men nu den aanleg van spoorwegen uit dat oogpunt beschouwt, dan moet elke Regering den aanleg van spoorwegen in de Indische Koloniën bevorderen. Deze Regering zal dit dan ook doen, maar het ligt niet in hare bedoeling om concessies te verleenen waaruit voortdurend groote geldelijke opofferingen voor den Staat kunnen voortvloeijen, doch zij wil daartoe wel eenige medewerking verleenen.

Hiermede vermeent de Minister, voor zooveel in zijn vermogen is, de gedane vragen te hebben beantwoord. Mogt hij 'nog iets vergeten hebben, dan is hij volkomen bereid nog nadere inlichtingen te geven.

De heer van *der Oudermeulen* geeft nog eenige inlichtingen omtrent de kleur van koffij.

De heer *Hartsen* merkt op, dat men wel eens gesproken heeft van een koloniaal raadsel. Ook voor hem is het een koloniaal raadsel, welke de rigting is van dit Ministerie. Tot dusver heeft hij zich maar geen rekenschap kunnen geven van 's Ministers stelsel. Als men een stelsel heeft, dan heeft men een uitgangspunt, een doel; dan weet men waar men begint en waar men eindigt. Spreker had eenige practische en finantiële vragen aan den Minister gedaan, maar zij zijn niet beantwoord. Als de Minister nu een vast stelsel en een vast voornemen had, dan kon hij die kenbaar maken en de vragen beantwoorden. Spreker wil hierop echter niet langer aandringen. Ten slotte zegt hij dat hij zich niet tegen deze wet, die slechts eene wet van vorm is, zal verklaren; maar hij wil door zijne uitbrenging stem niet geacht worden in de eerste verte te willen medewerken tot de aanneming eener rigting, die hem tot dusverre nog zoo onbestemd en als in een nevel gehuld, voorkomt.

De heer *Cremers* vreesst, dat de Minister te zeer zal letten op het doel, hetwelk hij zich voorstelt en nog in eene te verre toekomst is gelegen. Ontwikkeling van Indië is het hoofddoel des Ministers, maar naar zijne meening moet vóór alles het streven zijn om Indië dienstbaar te maken aan de eischen onzer Staats-huishouding. Dit is te meer noodzakelijk, omdat van deze zelfde Regering wetsontwerpen zijn uitgegaan, welke verhooring van Staatsuitgaven ten gevolge zullen hebben, b. v. dat betreffende het middelbaar onderwijs, hetwelk spr. nuttig, dat betreffende het pensioneren van predikanten, hetwelk hij billijk noemt. Maar, wanneer dus het vooruitzigt bestaat dat onze uitgaven steeds in toenemende mate zullen klimmen, hoe kan dan dezelfde Regering met het stelsel zijn ingenomen om de Indische producten in de eerste plaats aan te wenden ten nutte van Indië? Zullen wij de pachters kwijtschelding verlenen om zelve aan het werk te gaan?

De heer *Boreel van Hogelanden* waagt het voor de eerste maal een kort woord over de koloniale aangelegenheden te spreken, en zijn indruk der discussie

kenbaar te maken. Bij hem blijft omtrent het financiële punt groote bezorgdheid bestaan. Indien hij aan dit wetsontwerp zijne stem geeft, dan is het alleen omdat hij dit wetsontwerp als de vorm beschouwt en hij geen reden ziet om aan de schatkist te onthouden een batig slot van een der vorige jaren.

De Minister van Koloniën zegt den heer van der Oudermeulen dank voor de verkregen inlichting, verklaart dat hij den heer Hartzen een vollediger antwoord zou hebben gegeven, indien het hem mogelijk ware geweest den heer Hartzen, die snel spreekt, op den voet te volgen, en doet eindelijk nog nader uitkomen, dat zijn stelsel volstrekt niet is de belangen van het Moederland voorbij te zien, maar voor te komen, dat de koloniale baten voortdurend afhankelijk zullen blijven van de daling of rijzing der producten.

Geen der leden meer het woord vragende, wordt het wetsontwerp in stemming gebracht en met algemeene stemmen aangenomen.

Niets meer aan de orde zijnde, is de Kamer tot nadere bijeenroeping gescheiden.

Tweede Kamer

Zitting van Zaterdag 21 Junij.

Aan de orde is de voortzetting der beraadslagingen over het

Tarief van In- en Uitvoer.

Nadat de heer Cool nog verslag over eenige verzoekschriften over het onderwerp heeft uitgebracht, erlangt het woord

De Minister van Finantiën, de heer Betz, die hoofdzakelijk zegt: Toen ik vóór eenige jaren voor het eerst als lid optrad, was mijn eerste werk deelneming aan de beraadslagingen over het tarief. Ik heb dat mede helpen onderzoeken, en ik was geheel in de richting van de voorzitter, die richting welke sinds jaren wet is en waaraan wij reeds gewoon zijn. Ik herinner mij ook de beweging en agitatie van toen en alle donkere voorspellingen. Ik herinner mij nog levendig de aanvallen tegen de wijzigingen in het tarief, maar ook de uitmuntende verdediging, welke het toenmalig ontwerp ondervond en de aanneming daarvan door de groote meerderheid bij deze Kamer. Sedert zijn ruim drie jaren voorbij gegaan; er was sedert wel nog een ontwerp aangehangig, maar door de afreding van den toenmaligen Minister van Finantiën is het niet in behandeling gekomen. Toen ik aan het bewind werd geroepen, was dit het eerste ontwerp dat mijn aandacht vorderde, en dat ik mij verplicht rekende in behandeling te nemen. Zoo sta ik dan nu hier om het te verdedigen tegen de veelvuldige aanvallen, maar ik moet erkennen dat mijn taak uitermate gemakkelijk gemaakt is door de verdediging, die het reeds in den boezem dezer Vergadering ondervond heeft. Wanneer ik de bezwaren tegen deze voordragt zamen trek, komen zij op de volgende neder:

1°, de onzijdigheid van het ontwerp; 2°, de beginselen waarop het rust, en 3°, de bedenkingen op enkele hoofdpunten.

Voor ik tot de behandeling van deze punten overga, moet ik nog eenige opmerkingen maken over hetgeen door den heer van Lynden is in 't midden gebracht.

Die heer heeft namelijk vooreerst gezegd, dat de Kamer van koophandel, de wettige organen van den handel, hier niet gekend waren. Hierop moet ik antwoorden dat sedert een vijftal jaren het Departement van Finantiën in correspondentie is met de Kamers van koophandel en ook met de industriëlen, die geacht kunnen worden licht te verschaffen.

Er is ook gesproken van luchthartigheid van behandeling. Dit verwijft doet mij leed, want ik ben mij zelve bewust van al den ernst waarmede het onderwerp is ter harte genomen. Wat voerde de heer van Lynden als bewijs van luchthartigheid ten deze aan? Dat het Engelsch tarief, volgens de Regering, nog maar een 25tal belaste artikelen had, en volgens de Vereeniging van Industriëlen wel 170 artikelen. Ik heb voor mij de oorspronkelijke Engelse wet op het tarief, en die belast 26 artikelen, waarvan nog afgaat de belasting op het papier, die sedert 1861 er uitgeligt is. Maar waar van daan komt het misverstand? De bedoelde industriëlen hebben eene andere uitgave geraadpleegd, waar al de artikelen, die bij assimilatie tot de hoofdpunten kunnen gebracht worden, zijn bijeen getrokken. Maar de hoofdpunten zijn slechts 26, en thans 25, in getal.

Ik kom nu tot de voornaamste bezwaren, zoo als ik die tot de hoofden gebracht heb.

I. De onzijdigheid. Ik heb bijkans nooit eene discussie over eene wet van enig belang bijgewoond, waar dat punt niet als bezwaar werd voorgesteld. Steeds hoorde men de kwestie van onzijdigheid moveren. Wat werd nu aangevoerd?

1°. De heeren van Lynden en Guljé zeiden, dat niemand vraagt of klaagt over het tarief. Maar wie moesten dan vragen of klagen? De industriëlen? Dit is wat te sterk; dit is niet van hen te vergen, waar het geldt vermindering van voordeelen. Maar toch, er is een adres van industriëlen, die de aanneming van het tarief vragen, en wier protectie van 25 op 5 pct. wordt teruggebracht; ik bedoel het adres van de stearine kaarsenfabriek te Gouda, hetgeen mij groot genoeg heeft gedaan. De grondstoffen van die productie zijn ook vrij gekomen, en nu verlangen zij geene protectie meer.

Ja maar, zegt men, het publiek vraagt en klaagt niet. Moet de Regering dan wachten tot dat het publiek klaagt, of niet veeleer voorgaan op den goeden weg van het publiek belang. Bovendien, het publiek kende de richting van de Regering en van de handelswetgeving die nu reeds sedert een aantal jaren bestaat, het publiek vertrouwde dat zij op dien weg zoude voortgaan en vroegere ontwerpen van diezelfde strekking niet zou opgeven.

Waarom dan geene enquête ingesteld, hebben sommigen gevraagd. Kan die vraag ernst zijn: is eene enquête in deze noodzakelijk of doelmatig? Wij hebben 5 a 6 jaren enquête gehouden; wij hebben de Kamers van koophandel, alsmede particulieren geraadpleegd; honderde adressen zijn ingediend en in boekdeelen verzameld. Ik vraag welke middelen nog noodig zijn om meer licht te verschaffen? Bovendien, de wet van december 1857 gaat uit van de veronderstelling eener tariefsverandering. Die wet voorziet slechts in den tijdelijken toestand, terwijl de overwegingen den tijdelijken toestand reeds aangehangig waren. Men nopens de herziening reeds aangehangig waren. Men ging dus toen reeds van de veronderstelling eener herziening uit. Men heeft ook gezegd dat het sluiten van voordeelige tractaten nu belet zou worden, en de heer Heemskerk Az. heeft bepaaldelijk gevraagd welk het stelsel der Regering daarop is? Dit is intusschen reeds beantwoord door den heer Mackay, namelijk, dat het tractaten-stelsel is verlaten. Wij regelen ons tarief zonder te vragen wat andere Natien doen; wij regelen onze handelswetgeving naar ons eigen belang. En zeker, wij behooren ons tarief te regelen naar ons eigen belang en niet om te rekenen op mogelijke equivalenten. Maar, men lette nu wel, dat neemt niet weg dat er toch tractaten kunnen gesloten worden; dit is buiten twijfel, mits deze geen inbreuk maken op de algemeene tariefwetgeving. Ik zal nu niet over de onderhandelingen, die aangehangig zijn,

maakt alleen opmerken dat ons tarief geene belemmering oplevert tegen het sluiten van een tractaat met Frankrijk, maar dat de bezwaren hieromtrent zijn gelegen juist buiten het tarief.

Sommige sprekers hebben ook gemeend, dat wij met de herziening van ons tarief moesten wachten tot de herziening van ons belastingstelsel. Dit is ook een argument tot uitstel. Maar ik verneem te mogen vragen: Is het tarief niet altijd afgescheiden behandeld van ons belastingstelsel?

In 1725 werd de lijst van regten vastgesteld.

In 1816 kwam men tot eene herziening en verhooging van regten.

In 1822 werden belangrijke wijzigingen en verlaaging van regten ingevoerd.

In 1845 had eene doortastende herziening van het geheele tarief plaats, afgescheiden van het belastingstelsel.

Dus eene wijziging van het belastingstelsel is niet noodwendig tot eene herziening van het tarief.

Garne zal ik alies doen wat mogelijk is om wat de nijverheid drukt weg te nemen; doch daarvan moet de hernieuwing van het tarief niet afhankelijk gemaakt worden.

En nu heeft de heer van Lynden ook gesproken over mijne plannen omtrent het belastingstelsel. Als ik nu hierover in bijzonderheden trad, zou dit eene onvruchtbare discussie uitlokken. Als de voorstellen gereed zijn, zullen die aan de beoordeeling van de Kamer worden onderworpen.

De heer van Goltstein had ook nog twee gronden van onzijdigheid: vooreerst dat deze zaak op het einde van het Zittingjaar behandeld wordt. Hij vroeg waarom men deze nu nog behandelen moest? Mij dunkt dat die grond juist eene reden moet zijn om nog iets nuttigs tot stand te brengen. — Ten anderen waarom de behandeling van het tarief staande de nieuwe verkiezingen moest plaats hebben? Dat argument zal toch nu wel grootendeels vervallen zijn.

Neen, de herziening van het tarief is zoo ontijdig niet, nu de spoorwegen, uit een commercieel oogpunt van zoo veel belang, onze grenzen naderen, nu in elken Staat een streven naar handelsvrijheid valt op te merken, en nu elk tractaat tusschen vreemde Mogendheden aldus eene bres is in het beschermend stelsel.

II. Het ontwerp is ook bestreden op de hoofdbeginselen, waarop het rust. Welke zijn die? 1°, vermindering van regten; 2°, vereenvoudiging; 3°, behoud van de opbrengst der schatkist.

Ad 1°. Vreest de een dat de Regering niet ver genoeg gaat, de ander dat zij veel te ver gaat. Daartusschen staat de Regering, en daardoor reeds is het ontwerp geregvaardigd, omdat het is een gematigd voorstel.

De heeren Reinders en van Goltstein, vooral de laatste, zegt dat dit ontwerp het beschermend stelsel huldigt en wil een afdalende schaal naar algeheele vrijheid. Ik acht dien overgang, dien sommigen verlangen, bedenkelijk; elke hervorming moet zonder sprongen geschieden, mits men maar het doel voor oogen houde. Men moet daarheen gaan, en niet springen naar een zuiver fiscaal tarief. — Aan den anderen kant heeft de heer Guljé een somber tafereel opgehangen van de gevolgen, die de aanneming van de voordragt voor de nijverheid zou hebben; hij zag voor deze in het verschieft kwijning en verval, en daarmede gepaard gaande verarming. — Ik moet toch opmerken dat telkens dezelfde bezorgdheid wordt aan den dag gelegd; dezelfde bezwaren en donkere profetieën worden gehoord, als het tarief ter sprake komt: dit is 't geval geweest in 1822 en in 1845, en wat heeft men gezien? Dat telkens de industrie zich krachtiger ontwikkelde heeft. — Neen, de gevolgen zullen zoo erg niet zijn. Wil men 't bewijs? Ik ontleen dit aan den ergsten tegenstander van het tarief. Ik was pas opgetreden toen ik van den heer Regout het aanzoek kreeg tot een grooten aankoop van panden van het domein tot uitbreiding van zijne fabrieken, die hij verklaart dat ten onder zouden gaan als deze wet werd aangenomen. Neen, het groot geheim der oppositie tegen deze voordragt ligt daarin, dat men liever 6 dan 5 pct. protectie heeft, om niet te spreken van heu die nog protectie van 25 pct. en meer genieten.

Nu zegt men wel, hoe lager regten hoe meer ons land overstromd zal worden met vreemde goederen. Maar hierop moet ik antwoorden: 1°, goedkoopte wordt daardoor bevorderd, en die is in 't publiek belang; maar 2°, onze ligging maakt ons tot vrijhandelaars. Wij moeten zoo veel mogelijk vreemden naar ons land trekken. Nu zegt men verder: De overproductie van het buitenland zal naar hier haren weg vinden. Maar men vergeet dat de buitenlandse fabriekant regten, vracht, commissieloon enz. te betalen heeft.

Maar wat nu die afsluiting van onze fabriekanten betreft. vraag ik: Is onze nijverheid wel zoo afgesloten? In de Memorie van Beantwoording vindt men de volgende merkwaardige voorbeelden van het tegendeel: „Volgens de statistiek is van aardewerk, fijn van alle soorten, in 1856 475,822 pond uitgevoerd uit het vrije verkeer, in 1857 346,558 pond en in 1861 1,116,812 pond. Naar België alleen bedroeg die uitvoer in 1856 14,920 pond, in 1861 130,666 pond. De uitvoer uit het vrije verkeer van wit en geschilderd porcelein is van 1856 van 22,696 pond tot 194,346 pond in 1861 geklommen. Een verblijvend verschoonsel hoe ook deze industrie meer en meer uitwegen voor haar product buiten 's lands weet te vinden, zelfs in die Staten, waar nog hooge beschermende regten bestaan.“ Dit is m. i. een bewijs dat die afsluiting zoo groot niet is. Maar buiten Europa is de toestand nog voordeliger. Op Java heeft men eene differentie bescherming ten behoeve van het Nederlandsche fabriekant, en onze uitvoeren daarheen zijn belangrijk toegenomen. De industrie heeft hier 5 % bescherming, voert uit naar Staten binnen en buiten Europa en is meester van de markt op Java. Kan het nu ernst zijn onze industrie zoo kwijndeende te noemen, gelijk dit geschetst wordt als het ontwerp zal zijn aangenomen?

2°. Een ander beginsel is vereenvoudiging. Sommigen doen het voorkomen alsof de regten belangrijk lager worden gesteld; dit is geenszins het geval, in den regel zijn zij slechts van 6 op 5 pct. gebracht. Het ontwerp heeft nog andere vereenvoudigingen, zoo als eene meer stelselmatige rangschikking der onderdeelen. Het stelt de grondstoffen vrij, en dit moet, want dat is de natuurlijke bescherming der industrie; daarop doelt ook het adres van Gouda, voor het tarief. Overigens wordt het cijfer der opbrengst bij het ontwerp behouden. Teregt is er op gewezen dat de opbrengst der schatkist niet aan het beginsel van een liberaal tarief mag worden ten offer gebracht. De Regering heeft een staat van de opbrengst opgemaakt, en het resultaat was dat de opbrengst, volgens dit ontwerp, ruim 3 1/2 miljoen zou bedragen, en dus gelijk zou zijn aan de tegenwoordige opbrengst. Van daar ook dat op de granen een regt van f1,50, op het meel eenige verhooging is gesteld. Ik zal daar nu niet in treden, maar bij de artikelen zelve aan in ontwikkeling komen.

III. Voorts had men bedenkingen op enkele hoofdpunten, zoo als 1°, dat de maatstaf naar de waarde in plaats van het gewigt zou genomen worden. Hier moet reeds dadelijk op eene dwaling gewezen worden. Men schijnt in de meening te verkeeren dat tot nu toe steeds het gewigt en nu eerst de waarde tot maatstaf werd genomen. Dit is volkomen onjuist. De Regering heeft een lijst van artikelen naar de waarde opgemaakt en 52 artikelen daarvan, welke ook bij dit ontwerp naar de waarde zijn berekend, zijn geheel volgens het bestaande tarief. Daarop geldt het bezwaar dus niet. Wat nu de artikelen betreft, die thans voor het eerst naar de waarde worden berekend, de lijst daarvan is zeer klein; zij bestaat voornamelijk uit aardewerk, katoenen en wollen garens, glaswerk (thans gedeeltelijk reeds bij de waarde berekend), honden, huiden (nu nog slechts voor een klein deel naar het gewigt), tinwerk en manufacturen. Ziedaar de goederen die nu naar den maatstaf der waarde worden voorgesteld en waaromtrent men heeft willen doen voorkomen alsof ons geheel tarief uit zijn verband gerukt ware. Ik wil alleen constateren en meer niet, dat de grootste oppositie juist komt van de zijde van één der fabriekanten wier goederen tot nu toe naar het gewigt belast waren. Ik zal niet ontkennen dat elke maatstaf zijne eigenaardige bezwaren heeft, en als ik dien der waarde verdedig, dan doe ik dit betrekkelijk. Maar de maatstaf der waarde is in beginsel meest rationeel, dat is ontegenzeggelijk, want bij het gewigt bestaat er meer kans tot onjuiste aangifte dan bij de waarde. En nu is het opmerklijk dat bij de Engelsch-Franche tractaten juist het aardewerk naar de waarde is belast. Ook in de Memorie van Beantwoording zijn eenige autoriteiten bijgebracht voor den maatstaf der waarde voor manufacturen, glas en aardewerk. Nog onlangs heeft zich ook een hoofdambtenaar uit Denemarken bij mij gevoegd, die verlangde bekend te worden met de tarifiering naar waarde, omdat het gewigt tot zoo vele moeilijkheden en onduidelikheden aanleiding geeft door de massa onderscheidingen in de onderdeelen van goederen.

En wat nu den twijfel aangaat of de ambtenaren genoegzame kennis van de goederen hebben, behoeft ik slechts te wijzen op de 52 artikelen die nu reeds naar de waarde belast zijn. Bovendien vrees men voor de visitatie en benadering. Uit eene statistiek van de benadering in Zuidholland gedurende 6 jaren blijkt dat zij 1/2 pct. van de ingekomen waarde bedroegen. En daar komt nu nog bij dat, hoe lager de regten gesteld zijn, hoe minder benadering er zal plaats hebben, dewijl er minder lokaas tot onduiking bestaat. Wat eindelijk betreft den wensch van den heer Dunbar, in verband tot de circulatie der zilveren munt, weet ik niet of het uitvoerbaar zal zijn daarop een inkomend regt te heffen, maar ik wensch na te gaan in hoe verre gevolg aan sprekers wenk kan worden gegeven.

Nog eene opmerking ten slotte, naar aanleiding van het gezegde door den heer van Goltstein die het voorstel gewaagd noemde, omdat in de Eerste Kamer ongunstig over het vorige beslist werd. Hierop moet ik antwoorden: 1°, dat dit voorstel niet onveranderd is gebleven; integendeel ik ben te gemoet gekomen aan de bezwaren, ten einde het gemeen overleg te bevorderen; 2°, dat, waar het publiek belang herziening vordert, men het gemeen overleg juist moet trachten dienbaar te maken ten nutte van het algemeen. Ik meen hiertoe te kunnen volstaan, terwijl ik mij bereid verklaar nadere ophelderingen te geven, zoo die verlangd mogten worden.

De heer van Lynden komt terug op zijne beschouwing over de wet van 1857.

De heer Heemskerk Az. repliceert ook kortelijk en komt terug op de wenschelijkheid der reciprociteit.

De heer de Bieberstein had in 1859 groot bezwaar tegen het ontwerp, omdat toen nog in geen enkel land vrijgevigheid zichtbaar was. Maar sedert Frankrijk het ijs gebroken heeft, en zich overal de strekking van beginsels van vrijen handel openbaart; nu de fabriekanten ook niet zoo zeer zien op het verminderd regt; nu ook gaandeweg in België het protectionisme zijn gezag verliest, is ook hij overtuigd dat hooge tarieven niet meer houdbaar en strijdig zijn met het publiek belang. Behoudens eenige wijzigingen is hij voor het ontwerp.

De heer van Zuylen komt terug op de tractaten. De vraag is of er geen partij had kunnen getroffen worden van het tarief, niet zoo als het nu gewijzigd is, maar zoo als het bestaat.

De heer van Voorthuizen bespreekt enkele punten. Men zegt dat de fabriekanten behoeften hebben aan bescherming, omdat de fabriekanten te hoog belast zijn, en dat wij als n° 2 staan aangezien op de lijst der meest belaste Natien. Bij dergelijke vergelijkingen moet men hoogst voorzigtig zijn. Men heeft de bevolking en de slotsommen van de begroting der uitgaven vergeleken, maar vergeten dat, wat betreft ons Land, de bijdragen der Oost-Indische kolonien voor een goed deel in de uitgaven voorzien, en dit in aanmerking genomen, staan wij stellig beneden Frankrijk in de hoogte der belastingen. Drie jaren geleden heeft spreker zijne gedachte over het tarief uiteengezet, hij zal nu niet meer daarover spreken. Zijne meening was destijds dat de industrie meer gebaat zou zijn door de verbetering der vervoermiddelen en de wegneming der belemmeringen, dan door hooge regten. In die meening is hij niet veranderd, maar de toestand der fabriekanten is wel en gunstig veranderd. Vooreerst hebben zij drie jaren doorgewerkt onder het onveranderd regt; vrees zijn de vervoermiddelen verbeterd of in aanleg, en daarenboven is de leiding der finantiën aan een man toevertrouwd die een sterk voorstander is van de bevordering der nijverheid, en van wien dus voorstellen in het belang der nijverheid te wachten zijn. Nu kan men zeggen: ja, maar de spoorwegen zijn nog niet gereed; doch dan antwoordt spreker dat dit voorstel nog geen zuiver vrij handelstariet is en dat er nog altoos eene vrij aanmerkelijke tegemoetkoming aan de nijverheid verleend wordt. Hij is en blijft in gemoede overtuigd dat het wegnemen van de belemmeringen der nijverheid, meer dan hooge regten, in het belang van den fabriekant is. Neem de bezwaren weg van handel, landbouw en fabriekwezen, en dan zal men zien dat de vrije ontwikkeling overal vooruitgang en bloei verspreidt.

De heer van Goltstein juicht het toe dat de Minister eene zelfstandige inrigting onzer huishouding boogt; maar hoe is dit te rijzen met de tractaten met Frankrijk, waarbij toch wederkerige voordeelen op den voorgrond moeten staan? Zou men meenen dat voordeelen aan Frankrijk in de vaart op Indië zouden worden verleend? Maar dan moet hij zeggen dat hij niet geloofde dat de proef met een anderen Staat gunstiger uitkomsten heeft gehad.

De heer Blussé zal slechts een kort woord in het midden brengen. Na de velerlei stukken die gewisseld zijn, na de beweging die gemaakt is, waarvoor zelfs een nieuw speciaal blad is opgericht, had hij verwacht dat er eene ernstige bestrijding in de Kamer zou hebben plaats gehad; dit is echter het geval niet geweest. Het zou dus zonderling zijn,

indien hij in breedvoorige ontwikkeling zou treden, omdat het behaagelich zou zijn een stem te hebben nemen tegen een muur die omvalt. Hij acht dan ook het lor van deze wet in deze Kamer verzekerd. Hij zal thans enkel een paar punten uit de stukken behandelen, die nog niet genoeg zijn in het licht gesteld.

De heer Dirks heeft aan de vroegere ontwerp zijne goedkeuring gehecht. Ook deze voordragt is hem aangenaam. Hij verenigt zich met de grondslagen van het uniform-regt. Er zijn echter een paar punten, waarin hij nog verandering zou wenschen, waarover later.

De Minister van Finantiën antwoordt nog kortelijk op eenige aangevoerde punten. Hij verwijft den heer van Lynden op den considerans der wet van 1857, waar ook staat: „hangende de overweging nopens het tarief.“ zoodat er wel degelijk, toen reeds, uitzigt bestond op de herziening van het tarief. De Min. betooft nader het niet noodzakelijke van eene enquête, na al wat over het tarief gebeurd is. Hij houdt voorts vol dat het Engelsch tarief slechts 25 artikelen heeft en dat de andere slechts geassimileerde onderdeelen zijn.

Vele sprekers hebben nog van de tractaten gewaagd. De Minister herhaalt dat onze tarieven in de jongste jaren steeds onafhankelijk van het buitenland naar onze eigene belangen zijn vastgesteld. De Regering wenscht op dien weg voort te gaan. Maar dit belet toch niet om tractaten te sluiten zoo als wij onlangs nog met Turkije, afgescheiden van onze tariefwetgeving, gedaan hebben.

Wat het opgemerkte door den heer van Goltstein betreft, die nogduals gewezen heeft op den strijd tusschen de Eerste en de Tweede Kamer, als dit moest terughouden van eene herziening voor te slaan, dan is dit vrolijkj overeen te brengen met het stelsel van den heer van Goltstein van eene nog meer radicale hervorming te willen.

De heer Cool bevestigt de opgave des Ministers nopens het Engelsch tarief. Hij heeft dit nagegaan en bevonden dat er werkelijk niet meer dan 26 (thans 25) hoofdpunten zijn, want al de onderdeelen zijn verspreid, maar met dezelfde regten belast als de hoofdpunten.

Hiera zijn de algemeene beraadslagingen gesloten. De discussien over art. 1 van het tarief worden geopend.

Nu komt in discussie de lijst der goederen. Over de onderwerpen, opgesomd onder de letters A tot E, worden geene beraadslagingen gevoerd.

De heer Reinders spreekt over de fabriek-, landbouw- en stoomwerktuigen, en verlangt eene lijst overgelgd te zien van de landbouwwerktuigen die in het vervolg tegen 1 pct. ingevoerd zouden worden, hetgeen de Minister van Finantiën zegt, dat eerst dan zou kunnen geschieden als het tarief was aangenomen, gevende hij de verzekering dat men hierin met vrijgevigheid zou te werk gaan.

Op het artikel granen worden twee amendementen voorgesteld:

Dit artikel luidde dus:

„1°, granen en peulvruchten van alle soorten, boonen en erwten enz., de 30 mud f 1.50;

„2°, granen, alle gepelde of gebroken granen, niet afzonderlijk belast, de 100 pond f 0.40;

„3°, granen, brood, beschuit en meel van alle graansoorten enz., de 100 pond f 0.40.“

De heer de Brauw stelt voor de invoerrechten van alle drie nummers op f 0.10 te brengen.

De heer Fransen van de Putte stelt voor om het invoerregt op n° 1 te behouden, en die op n° 2 en 3 te brengen op f 0.10.

De beide sprekers lichten hunne amendementen toe. De heer Cool ondersteunt het eerste en bestrijft het tweede amendement. De heeren Zylker en Dirks verklaren zich tegen het amendement van den heer de Brauw, niet om het beginsel, maar wel om te voorkomen de verwerping van de wet bij de Eerste Kamer, die bij de vroegere behandeling het herziene tarief om de opname van het amendement van den heer de Brauw had afgewezen.

De Minister van Finantiën verdedigt zijn voorstel, voornamelijk op grond van de omstandigheid, dat thans de schatkist de opbrengst van nagenoeg drie ton op dit artikel, volgens het voorgestelde regt, niet missen kon. Was dit vroeger wel het geval geweest, en had hij in 1859 zich om die reden met een soortgelijk amendement van den heer de Brauw kunnen vereenigen, dit was nu het geval niet. Zijn voorstel steunt op het beginsel dat het voorgestelde tarief niet minder zou opbrengen, dan volgens het bestaande; mogt de opbrengst hooger wezen dan zou hij terugkomen op dit onderwerp en de afschaffing van het hier bestreden regt voordragen.

De heer Mackay bestrijft den Minister, die nader zijn gevoelen verdedigt, waarna de heer de Brauw zijn voorstel op nieuw toelicht, verklarende hij in het aangevoerde geene reden te vinden om het terug te nemen. De heeren Fransen van de Putte, Hoffman, van Hoëvell, van Nispen van Sevenaer en van Bosse voeren daarna nog het woord, de beide eersten voor de anderen tegen het amendement van den heer de Brauw; de laatste verklaart zich ook tegen het amendement van den heer Fransen van de Putte. De Minister van Finantiën blijft zich met kracht tegen beide amendementen verzetten, blootelijk uit een financieel oogpunt, terwijl hij in het voorgestelde invoerregt volstrekt niets bezwaren zag. De heer Poortman zegt, dat, zoo de schatkist dit offer niet verdragen kon, men op andere wijze, dan de Regering nu wenschte, daarin moest voorzien, te zij de onmogelijkheid daarvan bewezen werd.

Daarna worden de amendementen in stemming gebracht, en beide verworpen, dat van den heer de Brauw met 36 tegen 24 stemmen, dat van den heer Fransen van de Putte met 47 tegen 13 stemmen.

Over het artikel kalker wordt het woord de heeren Cool en de Minister van Finantiën; over ijzer de heeren Hoffman en de Minister van Finantiën.

Op het artikel kalk, luidende: 1°, kalk en kalkasch de ton of de 10 mud f 0.25; 2°, kalk, ongebluschte kalk de ton of 10 mud f 0.50, stelt de heer de Bieberstein voor om het regt onder n° 1 te brengen op f 0.12, en dat onder n° 2 op f 0.25.

De Minister van Finantiën bestrijft dat amendement, gelijk ook de heer Storm van 's Gravesande, dat nader door den heer de Bieberstein wordt aangevraagd, alsmede door de heeren van Bosse en van Wintershoven, waarna het amendement van den heer de Bieberstein met 46 tegen 12 stemmen wordt aangenomen.

De beraadslaging zal op maandag aanstaande, des voormiddags ten elf ure, worden voortgezet.

In deze zitting is ingekomen een wetsontwerp tot inkoop en amortisatie van nationale schuld; terwijl de Commissie van Rapporteurs voor het wetsontwerp tot afschaffing der slavernij in de West-Ind. kolonien daaromtrent haar eindverslag uitbragt, waarop de Kamer besloot den dag der beraadslaging over dat wetsontwerp nader te bepalen.

Gedrukt en uitgegeven bij G. en C. A. VAN BEYN, te Rotterdam.